Slujba Sf. Ierarh Iosif de la Partoș

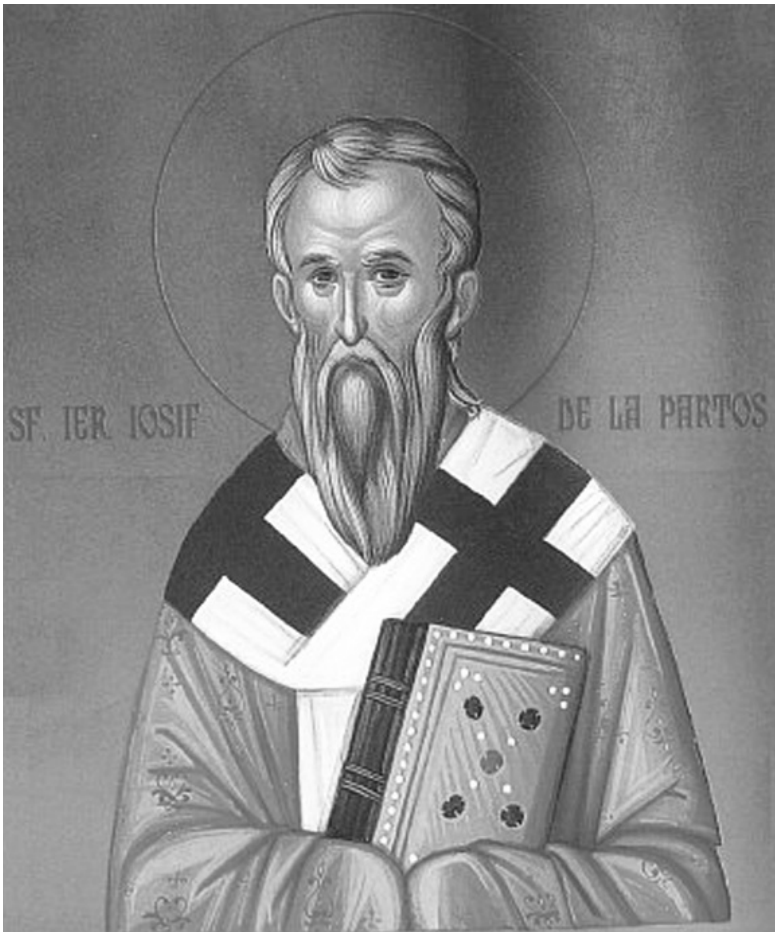

Textul *Slujbei Sf. Ierarh Iosif de la Partoş*
a fost alcătuit de **P.S. Ioachim Băcăuanul,**
Arhiereu-vicar al Episcopiei Romanului,
diortosit de Comisia Liturgică a
Arhiepiscopiei Bucureştilor şi de Sinodul
Mitropolitan al Munteniei şi Dobrogei

Sinaxar

În această lună – septembrie –, în ziua a cincisprezecea, pomenirea celui între sfinți părintelui nostru Iosif cel Nou, mitropolitul Timişoarei şi a tot Banatul, făcătorul de minuni.

Acest fericit părinte era din pământul Dalmației, născut la anul 1568 în oraşul Raguza, unde părinții săi, Ioan şi Ecaterina, vlahi sau aromâni, se îndeletniceau cu negoțul pe mare, fiind cunoscuți de toți locuitorii acelei părți ca oameni cu frica lui Dumnezeu. Murindu-i tatăl, înecat cu corabia în apele Mării Adriatice, tânărul Iacob, cum se numea în mirenie, s-a mutat împreună cu maica sa în Ohrida, unde a şi învățat carte mai multă vreme la Mânăstirea Maicii Domnului din acea cetate.

Dorind să-şi închine viața Domnului, a plecat apoi la Sfântul Munte al Athosului, intrând în Mânăstirea Pantocratorului, unde s-a călugărit, luând numele de Iosif. Până la vârsta patriarhală de 82 de ani, a petrecut între viețuitorii Sfântului Munte, făcându-se pildă de adevărată trăire întru Hristos. Înfruntând cu puterea credinței primejdiile şi ostenelile de tot felul, alesul între cuvioşi a crescut duhovniceşte şi a rodit bogat în fapte minunate.

În vremea aceea, surpându-se stăpânirea creştinească din părțile Banatului, odată cu venirea turcilor, Domnul n-a lăsat fără mângâiere şi întărire pe credincioşii acelor meleaguri, ci, din Sfântul Munte le-a hărăzit cârmuitor duhovnicesc pe vlădica Iosif, care prin alegerea şi trimiterea sa de către Patriarhia Țarigradului, trebuia să împodobească scaunul mitropolitan al Timişoarei.

Deşi la vârstă înaintată, n-a precupețit osteneala purcederii la calea lungă ce-l ducea spre păstoriții săi, care-l aşteptau ca pe un sfânt ales al lui Dumnezeu, al cărui dar al facerii de minuni în tot locul era vestit.

Noul mitropolit a fost înscăunat de 20 iulie 1650, din această zi cercetând cu o râvnă deosebită întregul ținut pus sub oblă-

duirea sa duhovnicească, îndrumând lucrarea preoților, înviorând viața credincioşilor, reînnoind bisericile şi mânăstirile sau zidind altele noi, după trebuință. Pretutindeni pe unde a trecut, neputința se vindeca, viața se înnoia, credința se întărea, nădejdea creştea. Ostenindu-se ca un viteaz s-a arătat biruitor în vâltoarea luptelor cu greutățile, mâna Domnului fiind cu el în toată vremea, ridicându-l mărturie tare şi pavăză neînfrânată dreptei credințe şi arătându-l strălucit prin faceri de bine, prin săvârşirea de minuni şi prin neabătuta dragoste față de toți oamenii.

La 1653, în al optzeci şi cincilea an al vieții sale, s-a retras la Sfânta Mânăstire a Partoşului, nu departe de cetatea Timişoarei, şi aici a mai viețuit încă trei ani în rugăciune, post, faceri de bine şi tămăduiri. Iar la praznicul Adormirii Maicii Domnului din anul mântuirii 1656 s-a mutat către Domnul, fiind îngropat în biserica mânăstirii. Mormântul său a devenit de atunci loc de cinstire şi de rugăciune pentru credincioşii de pretutindeni. Mai apoi, însă, găsindu-se cu dreptate ca sfintele sale moaşte să se aşeze în chiar oraşul în care a păstorit, spre mai mare cinstire şi împlinirea cererilor de folos ale smeriților rugători, au fost strămutate cu mare alai în catedrala mitropolitană din Timişoara în anul 1956, la trei sute de ani de la moartea sa.

Şi a lucrat sfântul şi după moarte tot felul de minuni, întru slava adevăratului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Vecernia Mică

La *Doamne, strigat-am…*,

Stihirile pe 4, glasul VI

Podobie: *Toată nădejdea…*

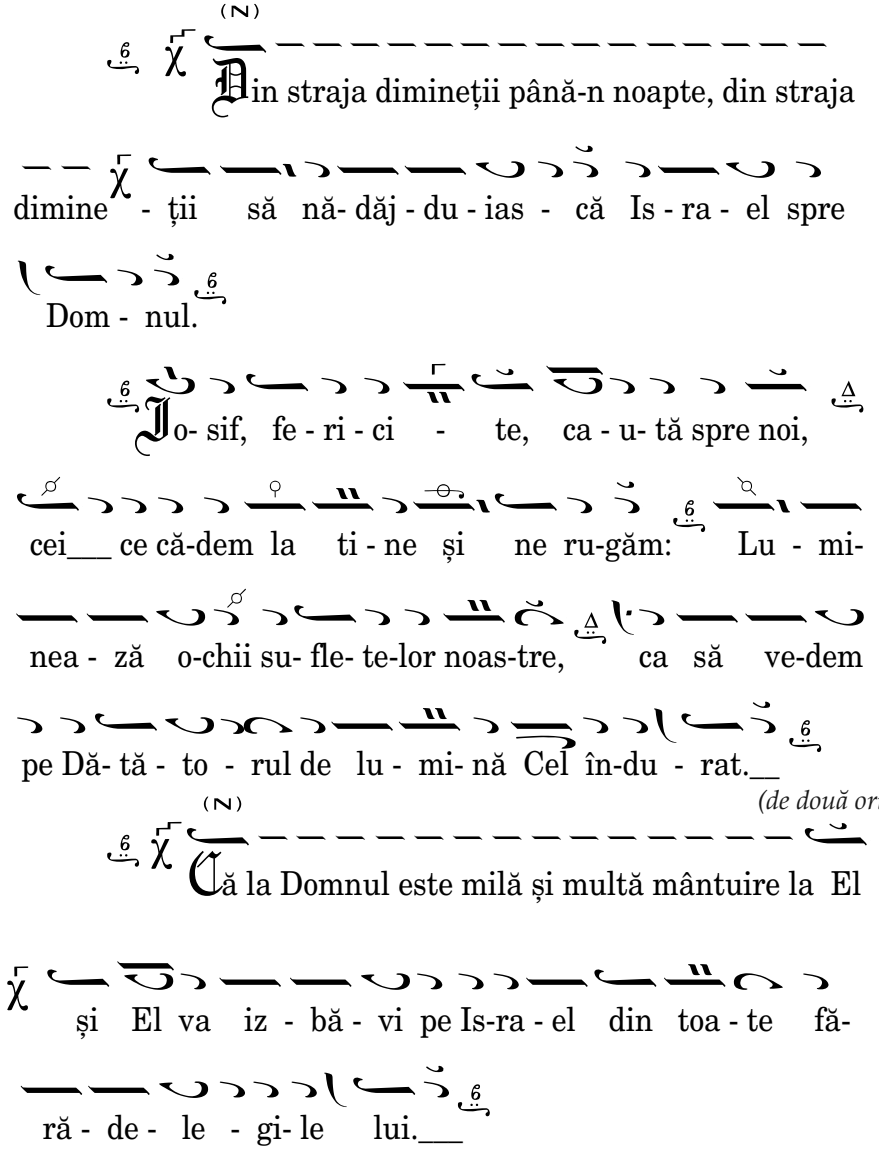

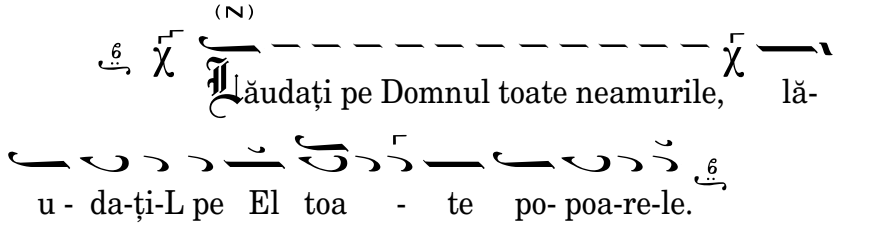
Lăudați pe Domnul toate neamurile, lă-
u - da-ți-L pe El toa - te po- poa-re-le.

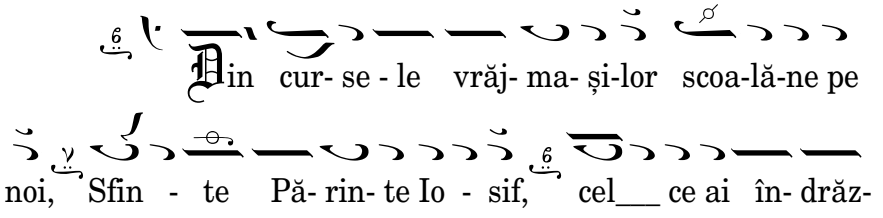
Din cur- se - le vrăj- ma- și-lor scoa-lă-ne pe
noi, Sfin - te Pă- rin- te Io - sif, cel___ ce ai în- drăz-
nea-lă că-tre Dum-ne- zeu, și de is - pi- te-le ce- lui
vi-clean ne iz - bă - veș - te.___

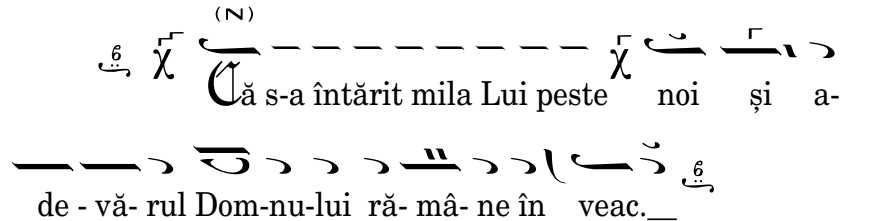
Că s-a întărit mila Lui peste noi și a-
de - vă- rul Dom-nu-lui ră- mâ- ne în veac.__

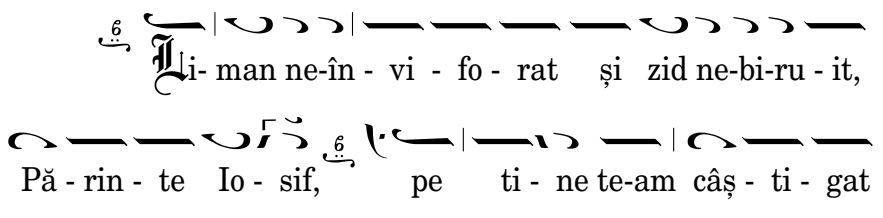
Li- man ne-în - vi - fo - rat și zid ne-bi-ru - it,
Pă - rin - te Io - sif, pe ti - ne te-am câș - ti - gat
noi, cre-din-cio - șii; turn de în - tă - ri- re și în-demn
spre po-că - in - ță, în-drep - tă - tor și a-pă- ră - tor su -

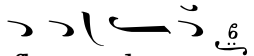
fle-te - lor.__

Slavă…, Şi acum…, a Prazniculului
glasul VI

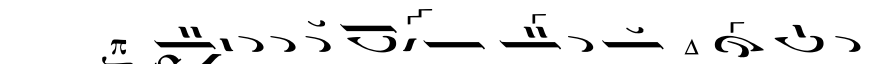
Sla - vă Ta - tă - lui ș Fi - u-

lui și Sfân - tu - lui____ Duh.

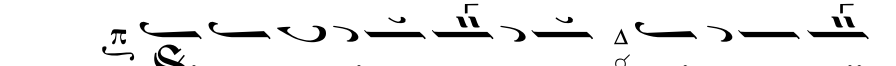
Și a- cum și pu - ru - rea ș în ve - cii

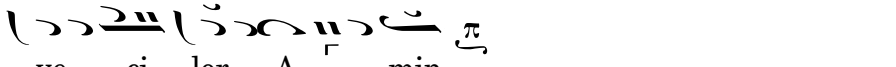
ve - ci - lor.__ A - min.

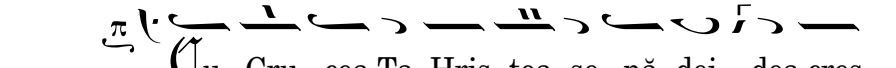
Cu Cru - cea Ta, Hris- toa- se, nă- dej - dea creș-

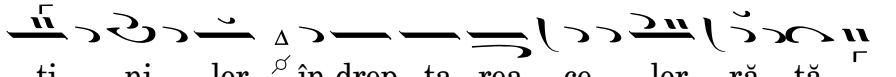
ti - ni - lor, ș în-drep - ta - rea ce - lor ră - tă -

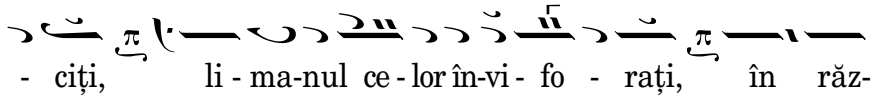
- ciți, li - ma-nul ce - lor în-vi - fo - rați, în răz-

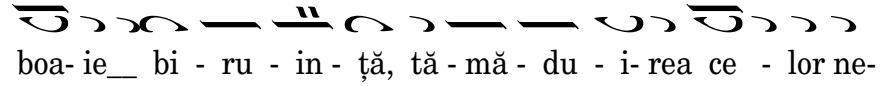
boa- ie__ bi - ru - in - ță, tă - mă - du - i- rea ce - lor ne-

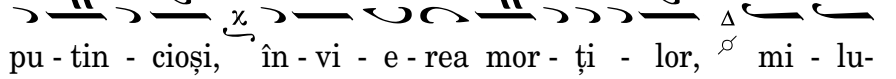
pu - tin - cioși, în - vi - e - rea mor - ți - lor, ș mi - lu-

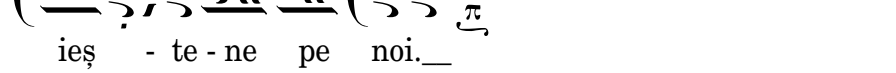
ieș - te - ne pe noi.__

La Stihoavnă,

Stihirile, glasul II Πα χ

Podobie: *Casa Efratului…*

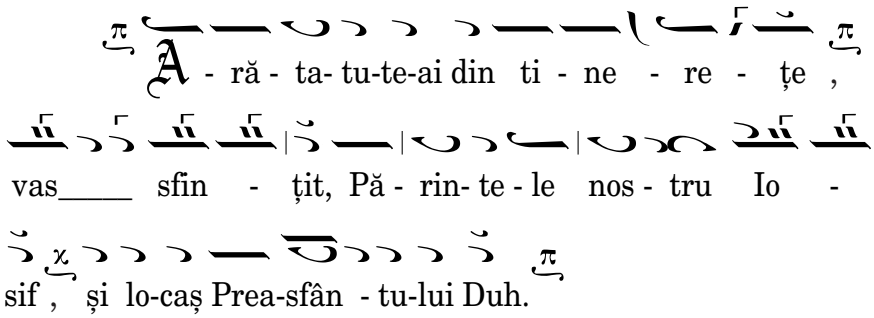

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

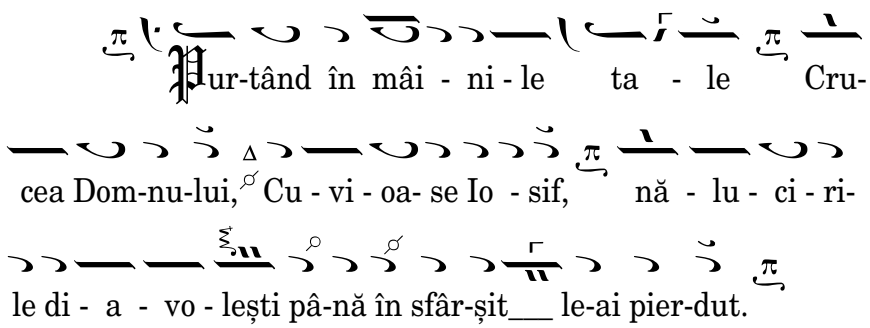

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

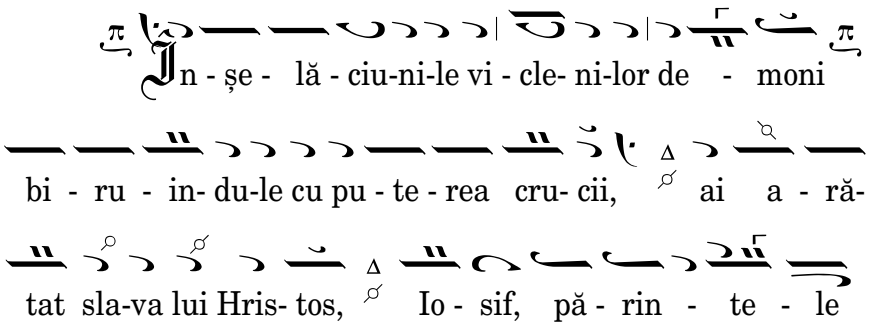

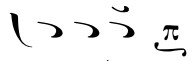
nos - tru.

Slavă…, Şi acum… a Praznicului, asemenea

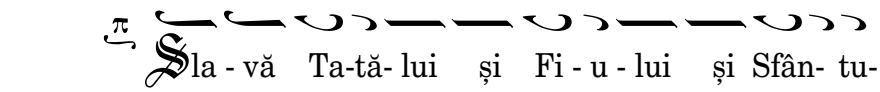
Sla - vă Ta-tă- lui și Fi - u - lui și Sfân- tu-

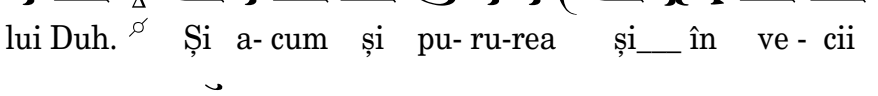
lui Duh. Și a- cum și pu- ru-rea și în ve - cii

ve- ci-lor. A-min.

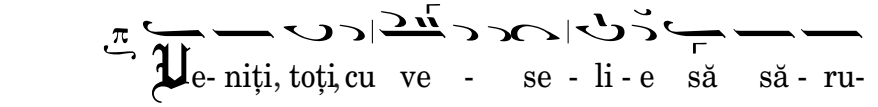
Ve- niți, toți, cu ve - se - li - e să să - ru-

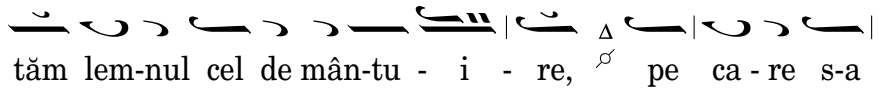
tăm lem-nul cel de mân-tu - i - re, pe ca - re s-a

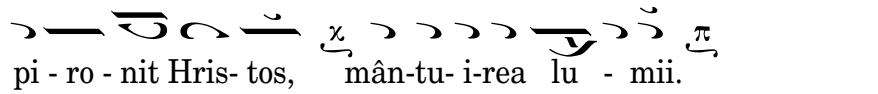
pi - ro - nit Hris- tos, mân-tu- i-rea lu - mii.

Troparul Sfântului,

glasul VIII

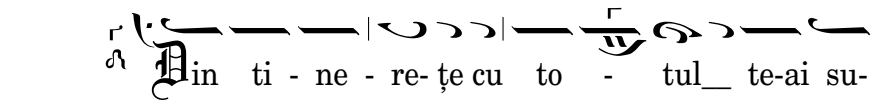
Din ti - ne - re- țe cu to - tul te-ai su-

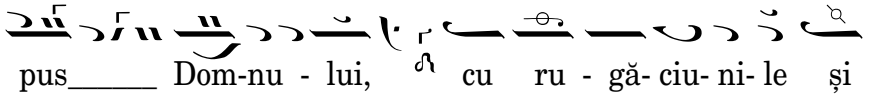
pus Dom-nu - lui, cu ru - gă- ciu- ni- le și

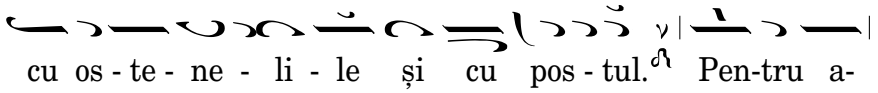
cu os - te - ne - li - le și cu pos - tul. Pen-tru a-

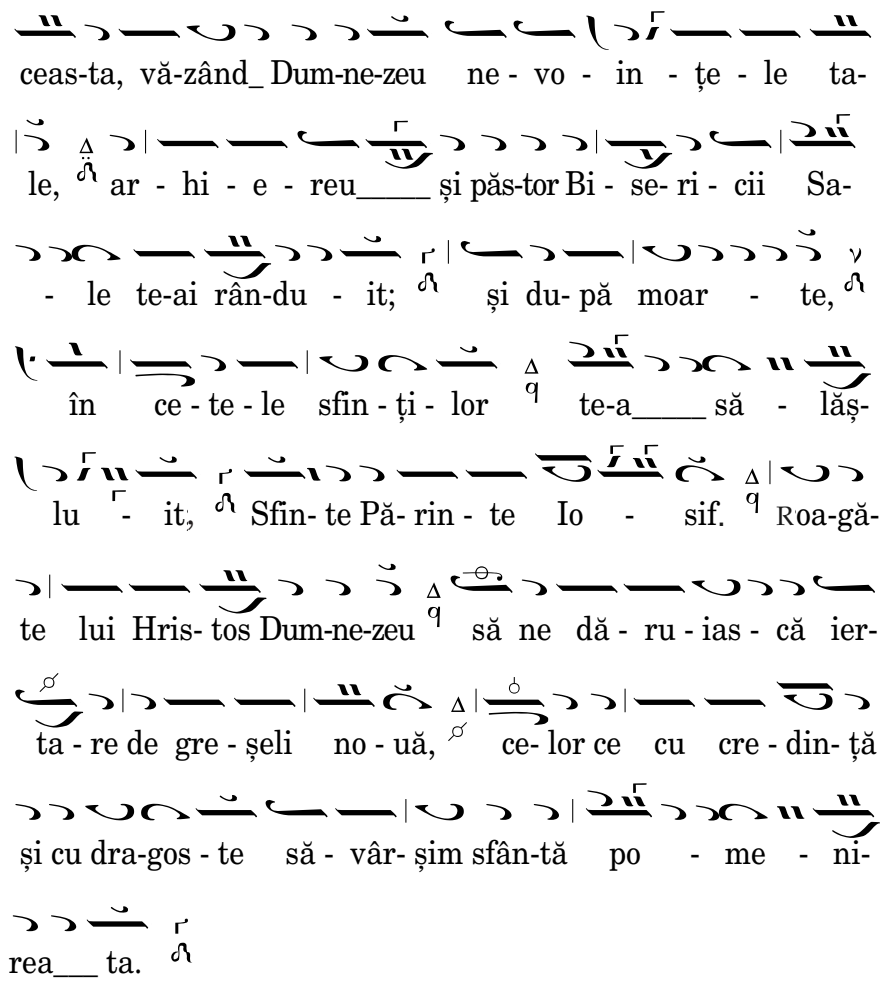

Slavă…, Şi acum…, al Prazniculuı: *„Mântuieşte, Doamne, poporul Tău…"*

Vecernia Mare

Fericit bărbatul gl. V, vezi Arhid. Sebastian-Barbu Bucur,
Cântări la Vecernie, Utrenie şi Sfânta Liturghie, p. 9

Doamne, strigat-am…, Să se îndrepteze… şi *Pune Doamne strajă gurii mele*
gl. VI, vezi Arhid. Sebastian-Barbu Bucur,
Cântări la Vecernie, Utrenie şi Sfânta Liturghie, p. 59-63

Stihirile pe 8: 3 ale Praznicului şi 5 ale Sfântului Iosif.

Stihirile Praznicului

glasul VI

Podobie: *Toată nădejdea…*

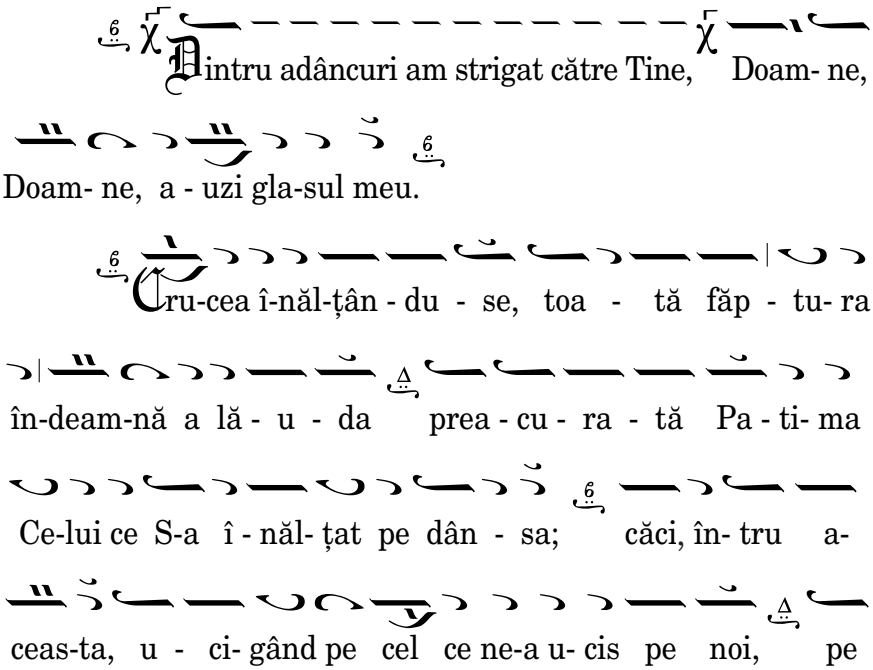

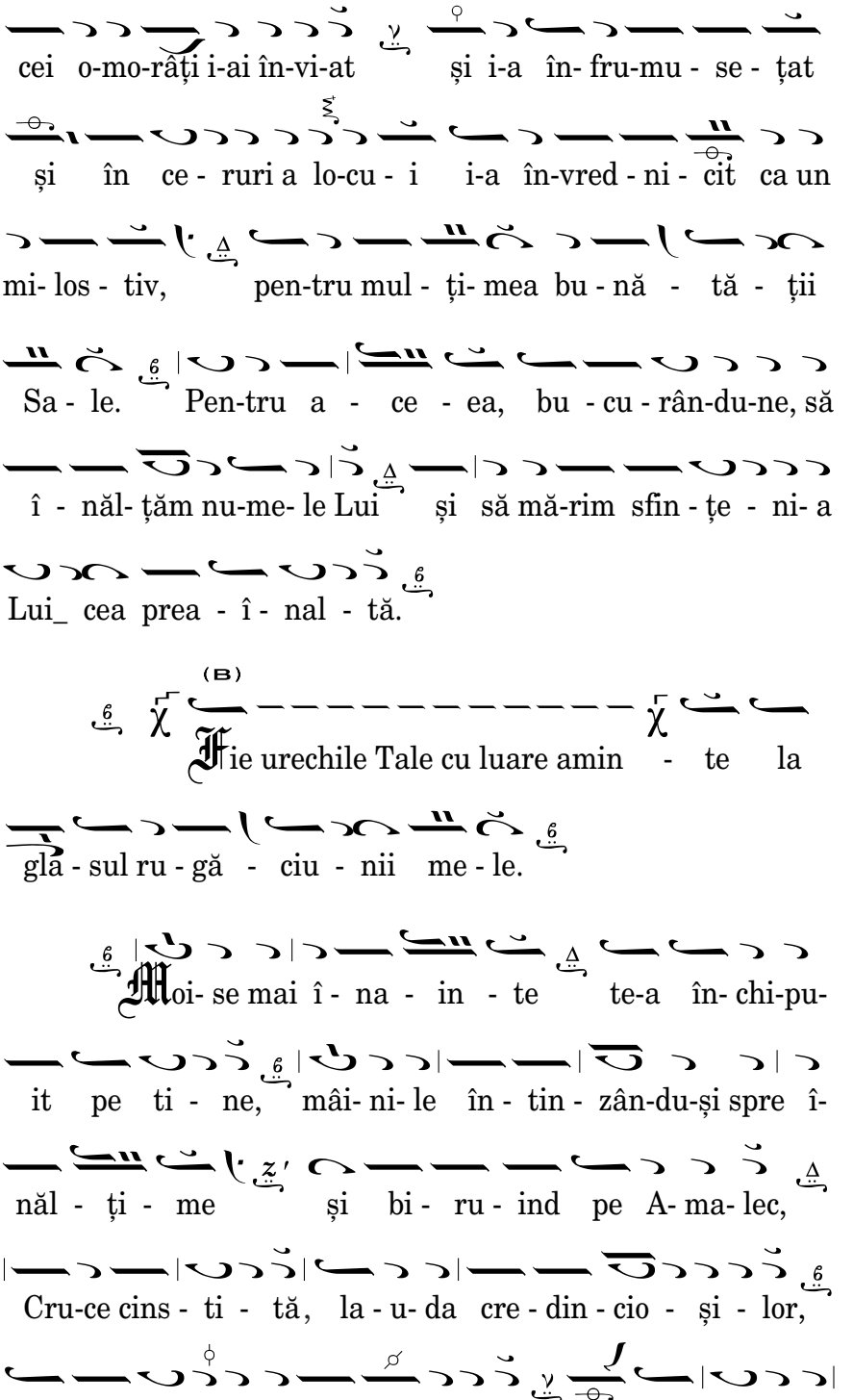
cei o-mo-râți i-ai în-vi-at și i-a în- fru-mu - se - țat
și în ce - ruri a lo-cu - i i-a în-vred - ni - cit ca un
mi- los - tiv, pen-tru mul - ți- mea bu - nă - tă - ții
Sa - le. Pen-tru a - ce - ea, bu - cu - rân-du-ne, să
î - năl- țăm nu-me- le Lui și să mă-rim sfin - țe - ni- a
Lui_ cea prea - î - nal - tă.
(B)
Fie urechile Tale cu luare amin - te la
glă - sul ru - gă - ciu - nii me - le.
Moi- se mai î - na - in - te te-a în- chi-pu-
it pe ti - ne, mâi- ni- le în - tin - zân-du-și spre î-
năl - ți - me și bi - ru - ind pe A- ma- lec,
Cru-ce cins - ti - tă, la - u- da cre - din - cio - și - lor,
în - tă - ri - rea ne - vo - i - to-ri-lor, fru - mu - se-țea A-

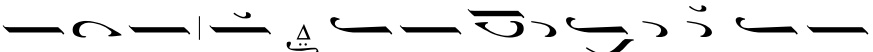
pos - to - li - lor, bi - ru - in- ța drep- ți- lor, mân - tu-

i- rea tu-tu-ror cu - vi - o - și- lor. Pen-tru a - ceas -

ta, pe ti - ne î - năl - ța- tă vă-zân-du- te, făp-

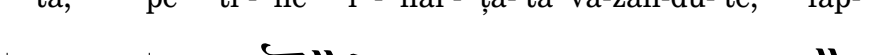
tu- ra se ve - se - leș - te și prăz - nu - ieș - te mă- rind

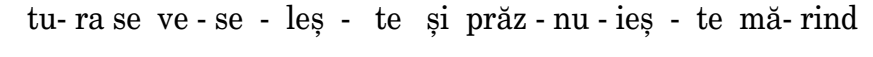
pe Hris-tos, Cel ce prin ti - ne a a - du - nat ce-

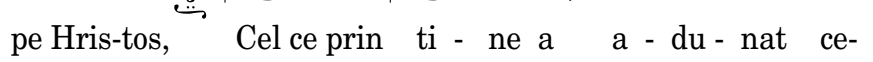
le ri - si - pi - te, cu bu- nă - ta- tea cea__ prea

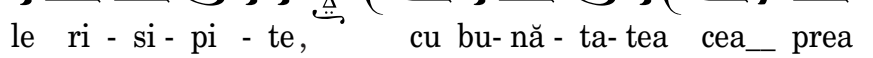
î - nal - tă.

De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne,

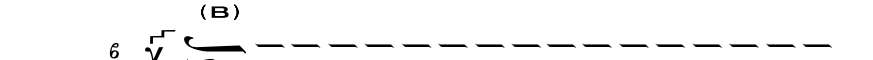
cine va su- fe - ri, că la Ti - ne es - te mi - los -

ti - vi - rea.

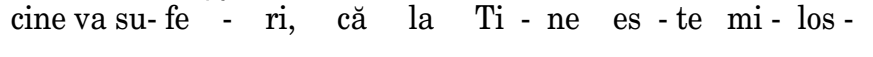
Cru- ce prea-cins - ti - tă, că - re - ia îți stau__

îm-pre-jur ce - te-le în - ge- rești_ bu- cu - rân-du-se,

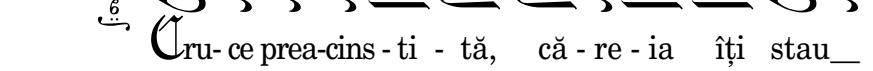
as- tăzi î - năl - ța- tă fi- ind, cu dum- ne - ze - ias - că

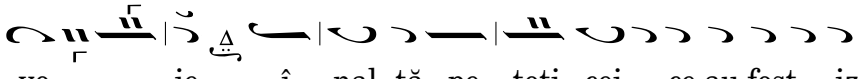
vo - ie, î - nal- ță pe toți cei__ ce au fost__ iz-

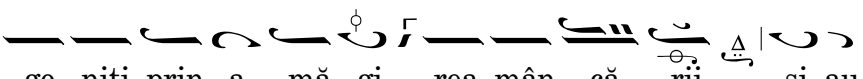
go - niți prin a - mă - gi - rea mân - că - rii , și au

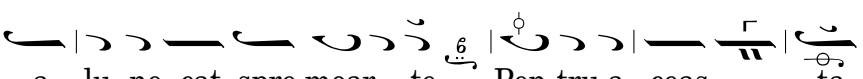
a - lu- ne- cat spre moar - te. Pen-tru a - ceas - ta,

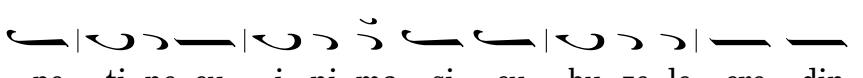
pe ti- ne cu i - ni- ma și cu bu- ze- le cre - din-

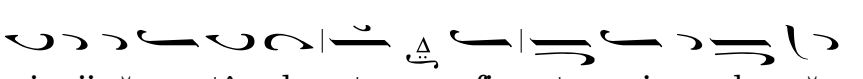
cio-șii să - ru- tân- du - te, sfin - ți - ni - e lu - ăm,

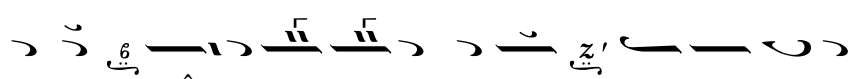
gră-ind: Î - năl-țați___ pe Hris-tos, pe Prea Bu-nul

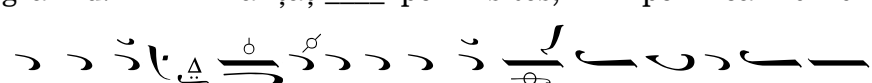
Dum-ne-zeu , și să ne în-chi-năm aș - ter - nu - tu - lui pi-

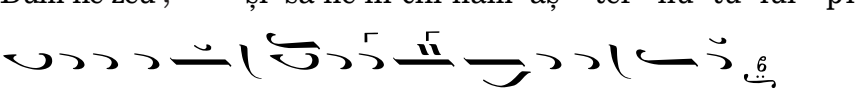
cioa - re-lor Lui, ce - lor dum-ne-ze - iești.__

Stihirile Sfântului Iosif

glasul VIII

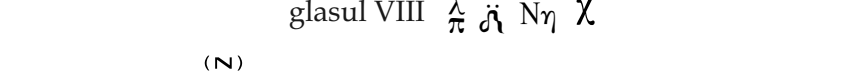
Pentru numele Tău Te-am așteptat Doamne,

așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nă - dăj - du-

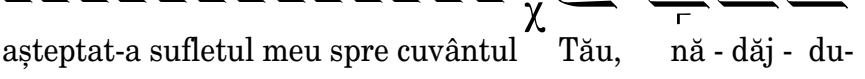
i - t-a su-fle-tul meu în____ Dom - nul.

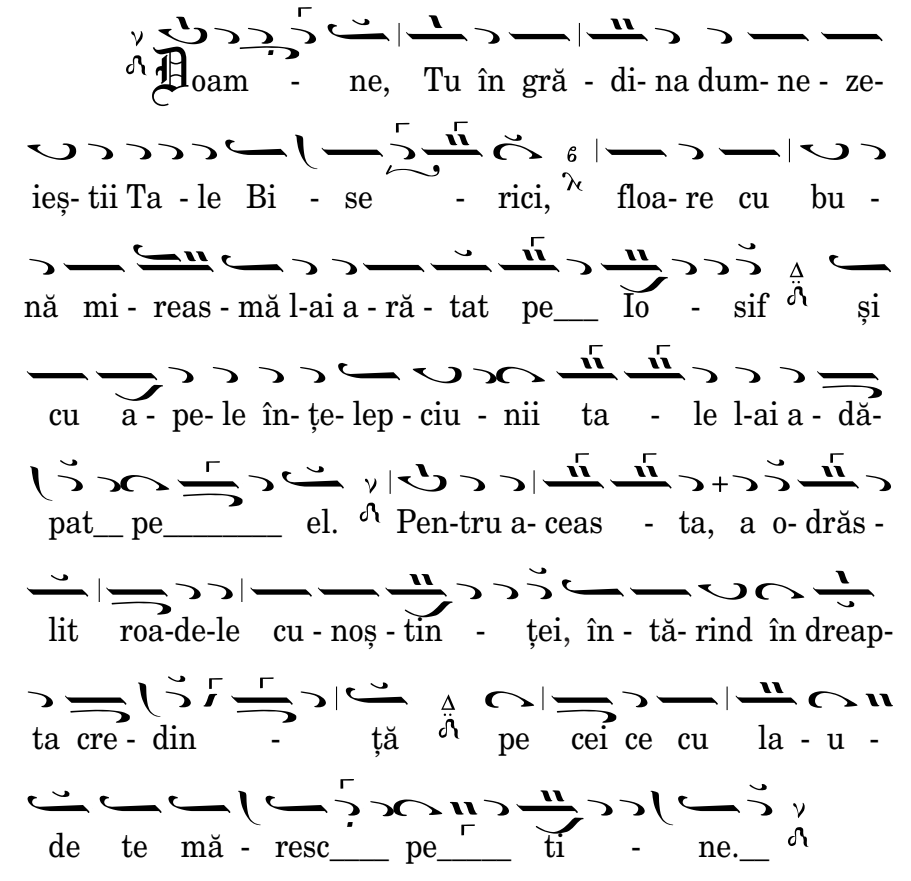
Doam - ne, Tu în gră - di- na dum- ne - ze-
ieș- tii Ta - le Bi - se - rici, floa- re cu bu -
nă mi - reas - mă l-ai a - ră - tat pe__ Io - sif și
cu a - pe- le în- țe- lep - ciu - nii ta - le l-ai a - dă-
pat__ pe_____ el. Pen-tru a- ceas - ta, a o- drăs -
lit roa-de-le cu - noș - tin - ței, în - tă- rind în dreap-
ta cre - din - ță pe cei ce cu la - u -
de te mă - resc___ pe____ ti - ne.__

(de două ori)

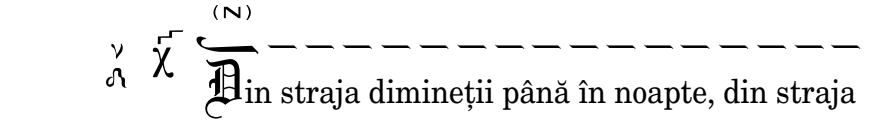
(N)
Din straja dimineții până în noapte, din straja
dimineții să nă - dăj - du - ias-că I - sra - el___ în_
___ Dom - nul.

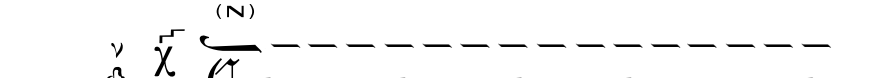
(N)
Că la Domnul este milă și multă mântuire la

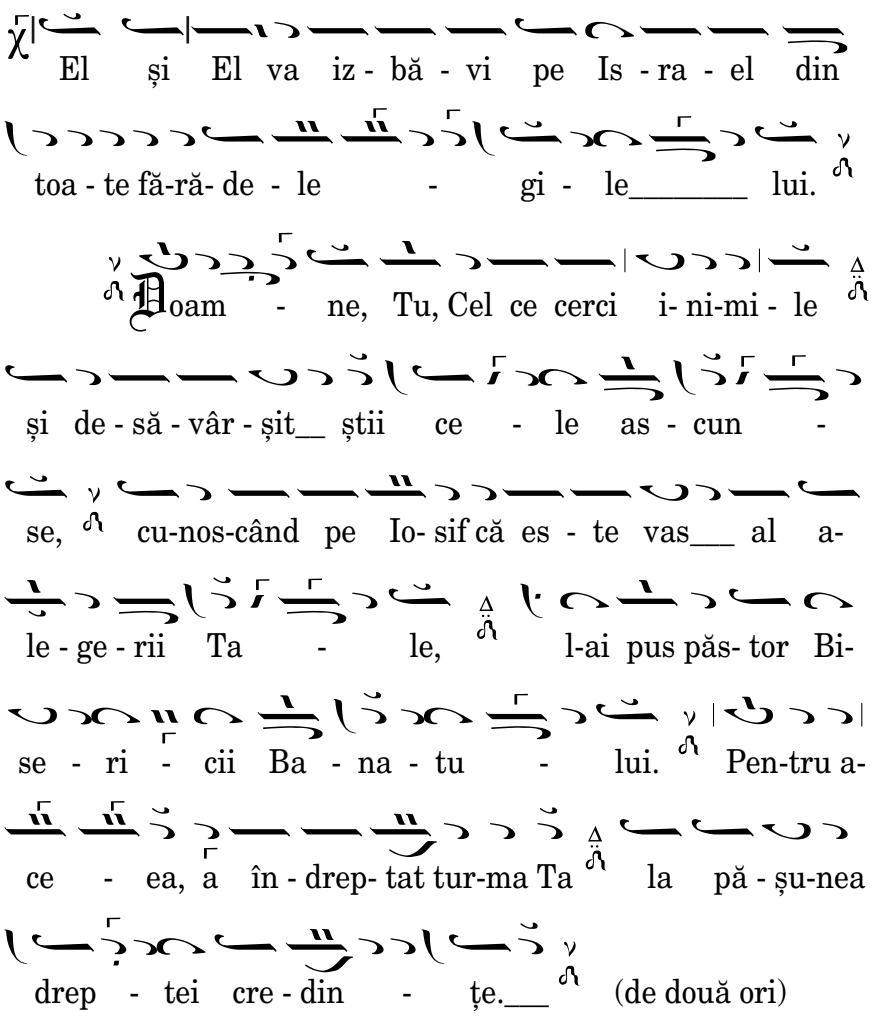
El și El va iz - bă - vi pe Is - ra - el din
toa - te fă-ră- de - le - gi - le_____ lui.
Doam - ne, Tu, Cel ce cerci i- ni-mi - le
și de - să - vâr - șit__ știi ce - le as - cun -
se, cu-nos-când pe Io- sif că es - te vas___ al a-
le - ge - rii Ta - le, l-ai pus păs- tor Bi-
se - ri - cii Ba - na - tu - lui. Pen-tru a-
ce - ea, a în - drep- tat tur-ma Ta la pă - șu-nea
drep - tei cre - din - țe.___ (de două ori)
(N)
Lăudați pe Domnul toate nemuri - le, lă -
u - da- ți-L pe El toa - te po - poa - re - le.
(N)
Că s-a întărit mila Lui peste noi și a - de-

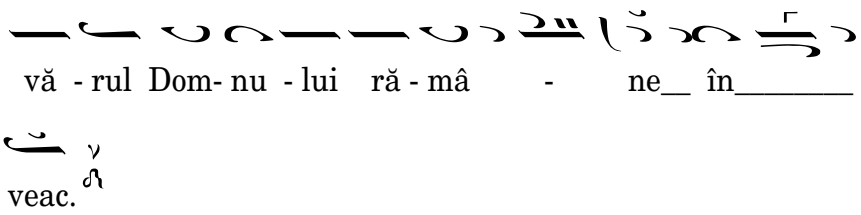

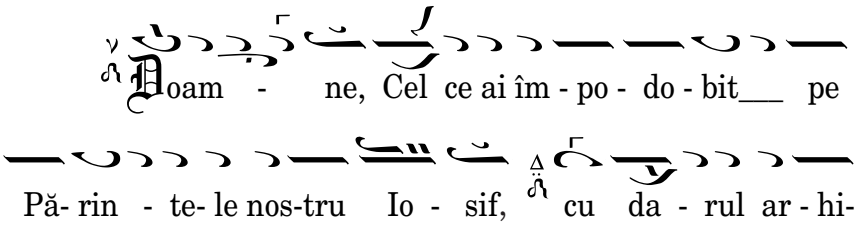

Slavă…, a Sfântului

glasul VI

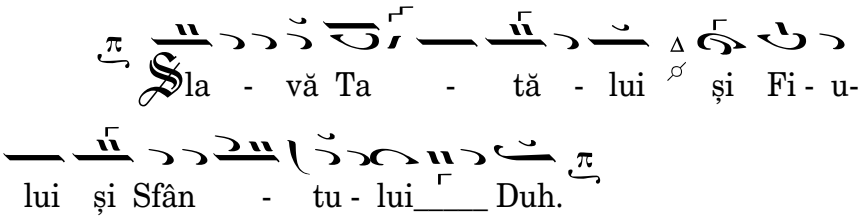

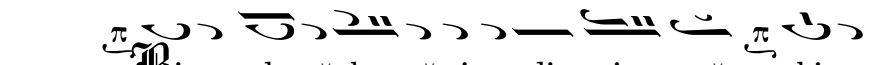
Bi- ne, slu-gă bu- nă și cre-din - cioa - să, bi-ne,

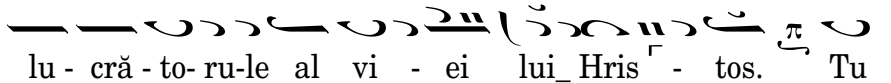
lu - cră - to- ru-le al vi - ei lui_ Hris - tos. Tu

și gre - u - ta-tea zi-lei ai pur - tat, tu și ta - lan-

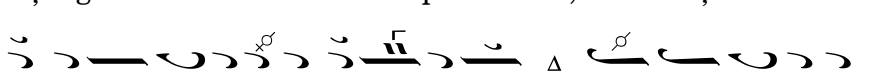
tul cel dat ți - e l-ai în-mul - țit și pe cei ce au

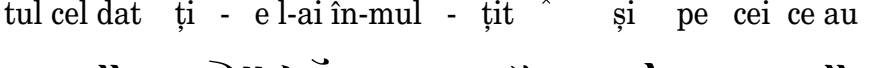
ve - nit nu_ i-ai piz - mu - it. Pen-tru a - ceas-

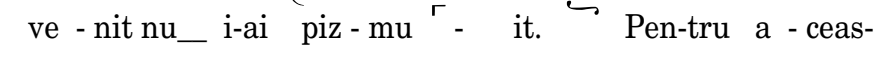
ta por- ți - le ce - rești ți s-au_ des - chis: in-tră în-

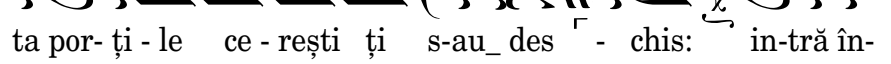
tru bu - cu - ri - a Dom-nu - lui tău și te roa-gă

pen-tru noi, Prea- cu - vi - oa - se Pă - rin - te____

Io - sif.

Şi acum…, a Prazniculuі, asemenea

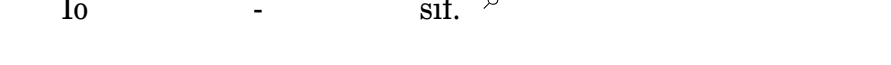
Și a - cum și pu - ru - rea și în

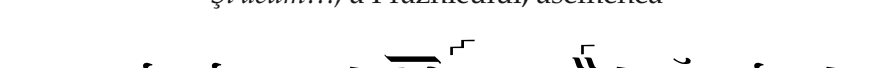
ve - cii ve - ci - lor._ A - min.

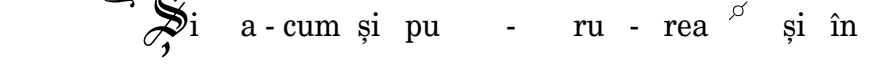
Cru-cea Ta cea cu_ pa - tru bra- țe î - năl - țân-

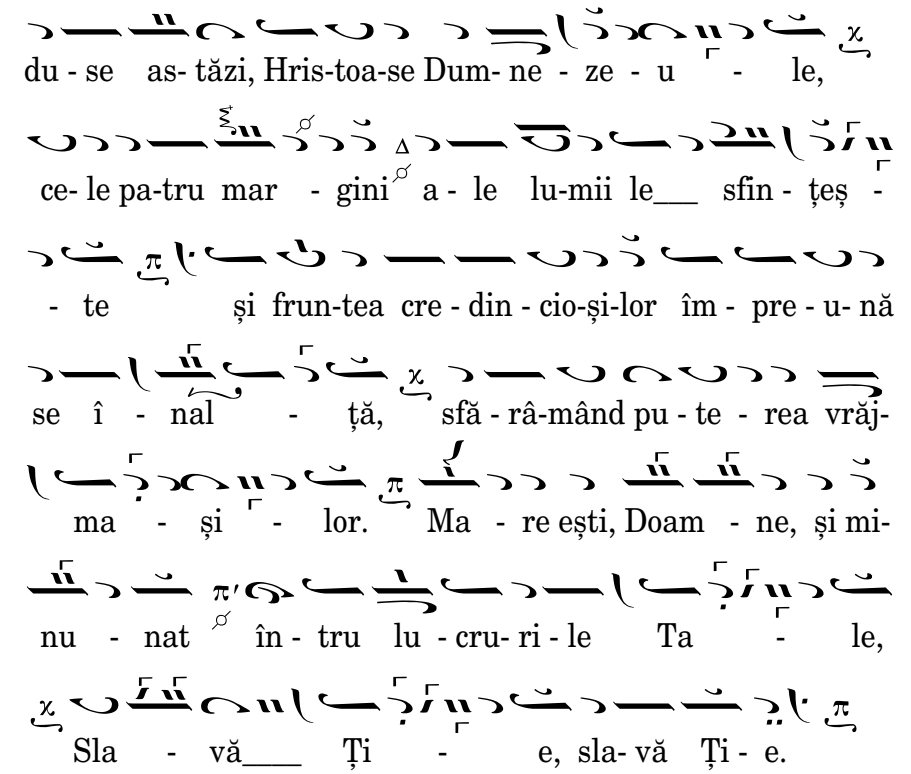

Lumină Lină gl. VI, vezi Arhid. Sebastian-Barbu Bucur,
Cântări la Vecernie, Utrenie şi Sfânta Liturghie, p. 65

La Litie,

Stihirile Sfântului Iosif,

glasul I

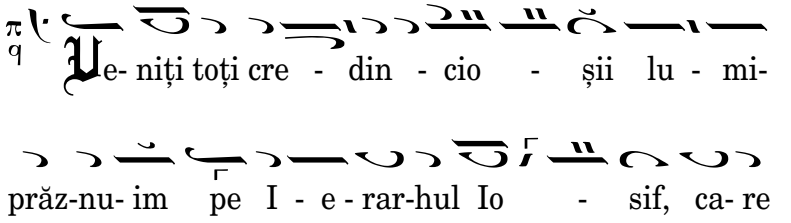

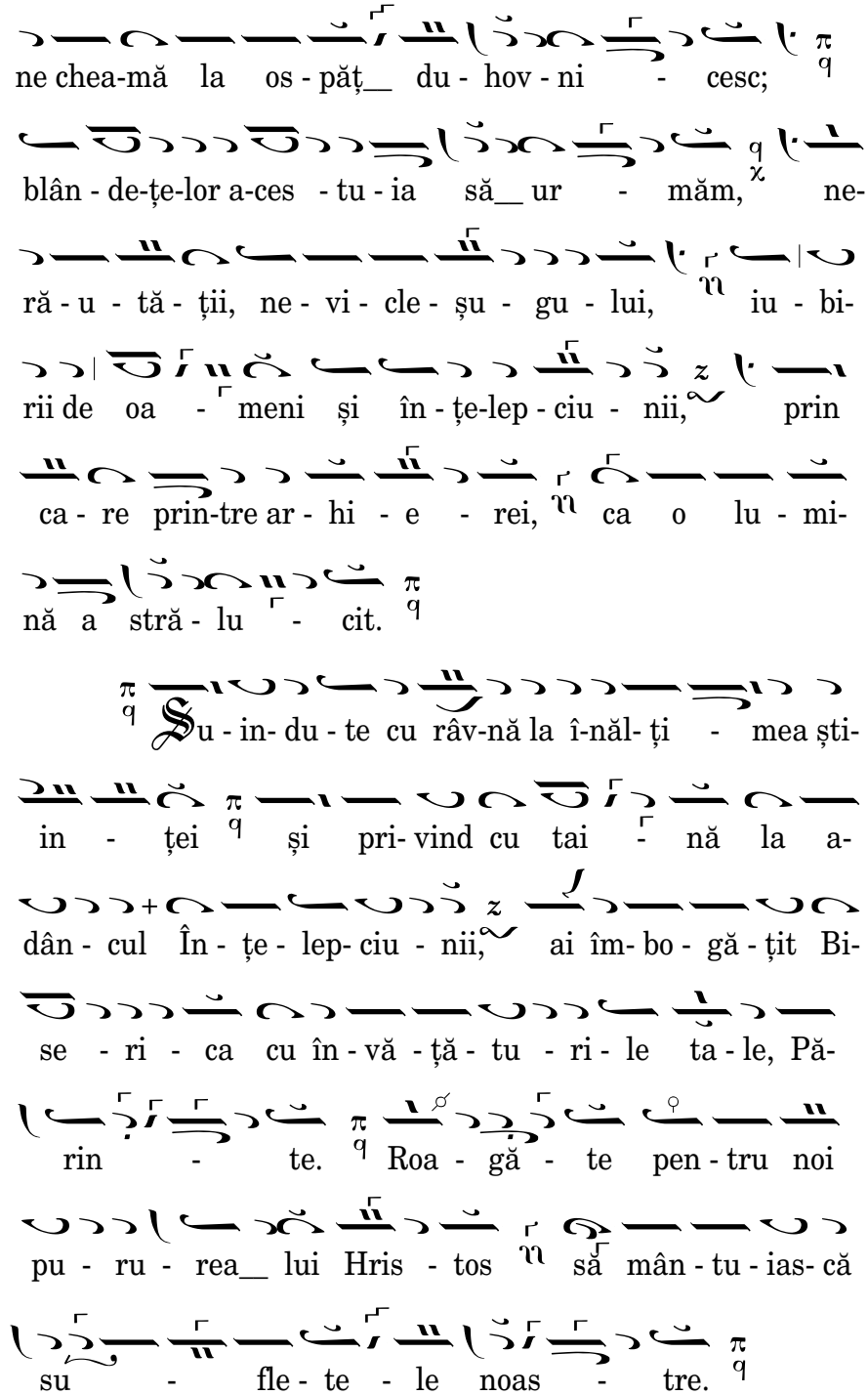
ne chea-mă la os - păț__ du - hov - ni - cesc;
blân - de-țe-lor a-ces - tu - ia să__ ur - măm, ne-
ră - u - tă - ții, ne - vi - cle - șu - gu - lui, iu - bi-
rii de oa - meni și în - țe-lep - ciu - nii, prin
ca - re prin-tre ar - hi - e - rei, ca o lu - mi-
nă a stră - lu - cit.
Su - in- du - te cu râv-nă la î-năl- ți - mea ști-
in - ței și pri- vind cu tai - nă la a-
dân - cul În - țe - lep- ciu - nii, ai îm- bo - gă - țit Bi-
se - ri - ca cu în - vă - ță - tu - ri - le ta - le, Că-
rin - te. Roa - gă - te pen - tru noi
pu - ru - rea__ lui Hris - tos să mân - tu - ias- că
su - fle - te - le noas - tre.

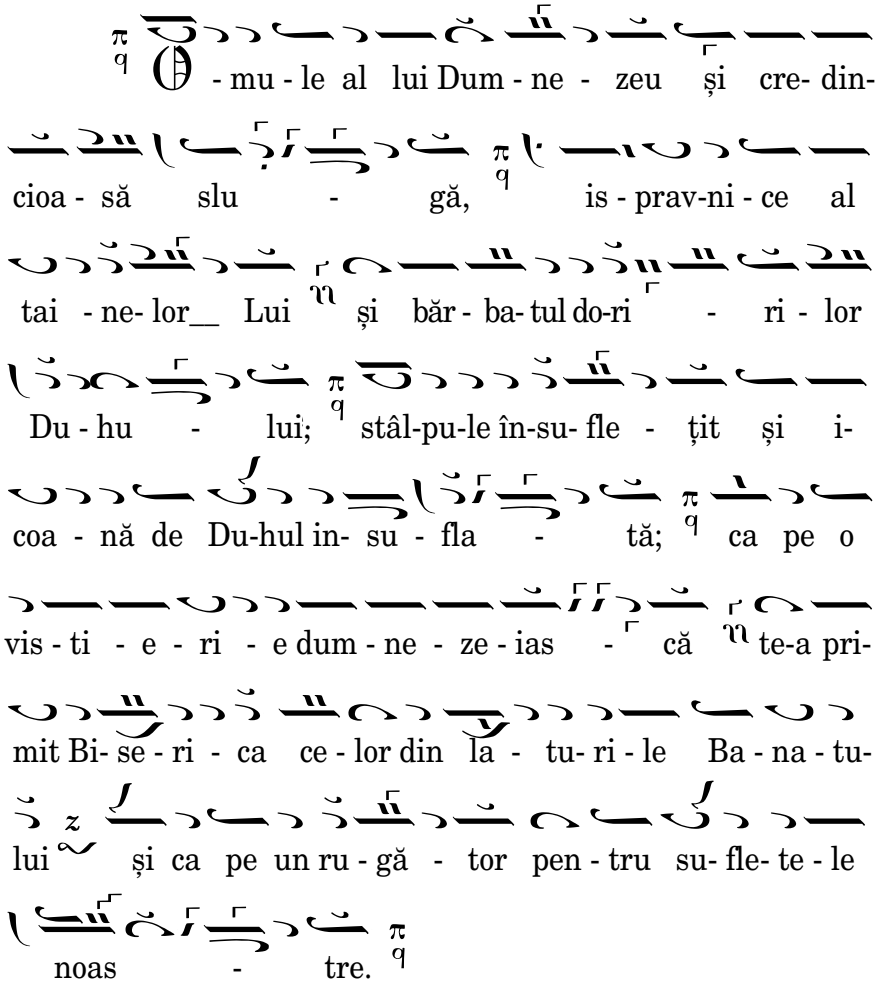

Slavă…, a Sfântului

glasul VI

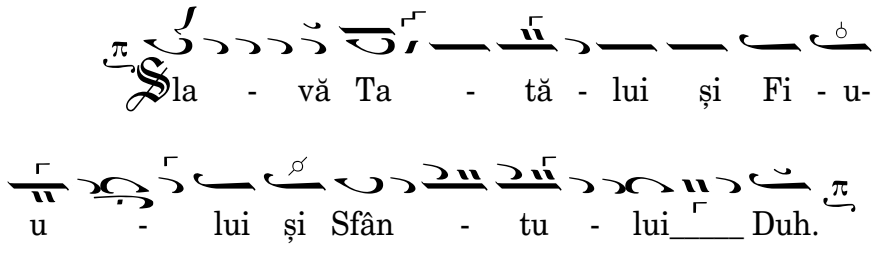

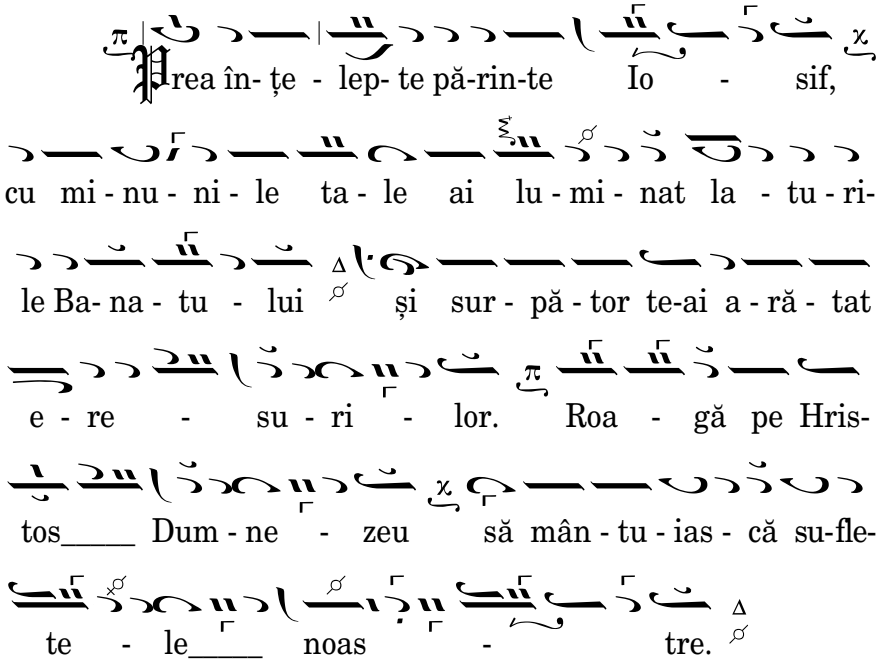

Şi acum…, a Prazniculului, asemenea

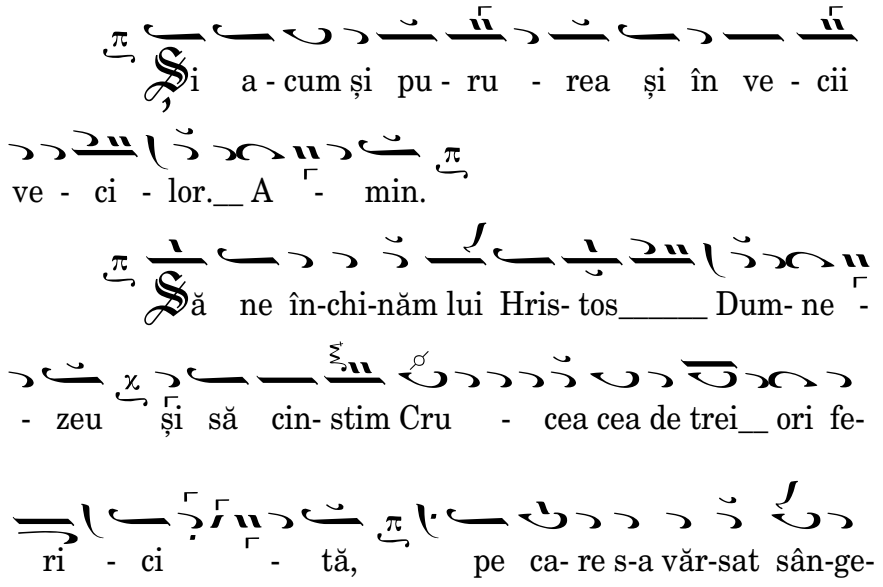

le Stă - pâ - nu - lui ce a iz - vo - rât___ lu - mii

În - vi - e - rea.

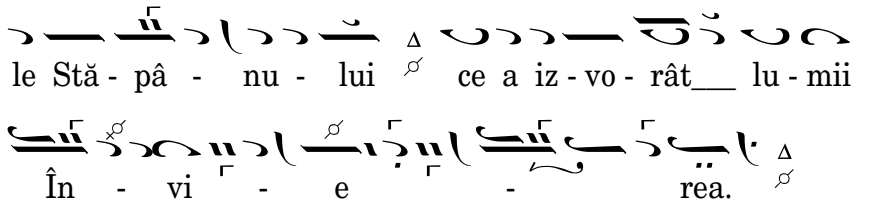

La Stihoavnă,

Stihirile Praznicului, glasul VI

Podobie: *Toată nădejdea…*

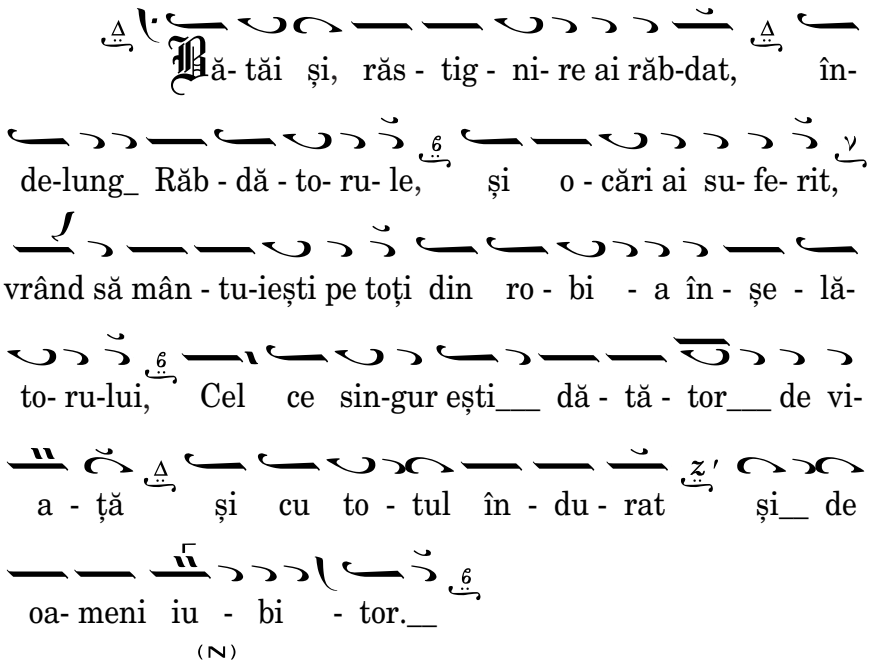

Bă- tăi și, răs - tig - ni- re ai răb-dat, în-

de-lung_ Răb - dă - to- ru- le, și o - cări ai su- fe- rit,

vrând să mân - tu-iești pe toți din ro - bi - a în - șe - lă-

to- ru-lui, Cel ce sin-gur ești___ dă - tă - tor___ de vi-

a - ță și cu to - tul în - du - rat și__ de

oa- meni iu - bi - tor.__

Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă în-

chi - nați aș - ter - nu-tu-lui pi-cioa- re - lor Lui,____ că

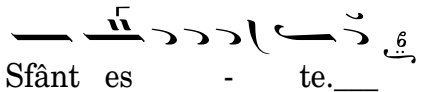
Sfânt es - te.

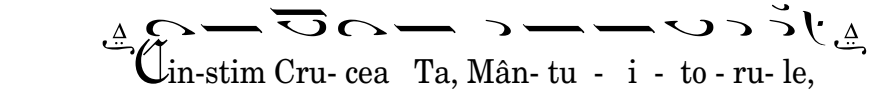
Cin-stim Cru- cea Ta, Mân- tu - i - to - ru- le,

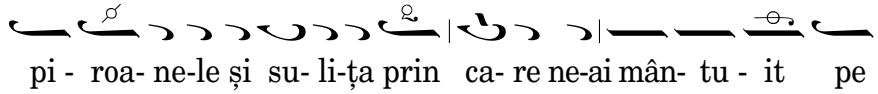
pi - roa- ne-le și su- li-ța prin ca- re ne-ai mân- tu - it pe

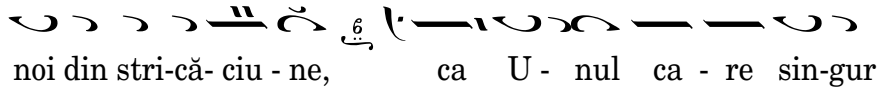
noi din stri-că- ciu - ne, ca U - nul ca - re sin-gur

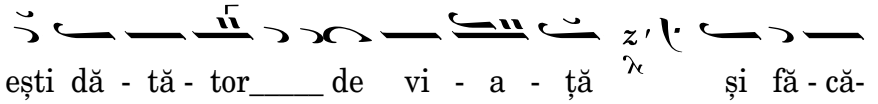
ești dă - tă - tor de vi - a - ță și fă - că-

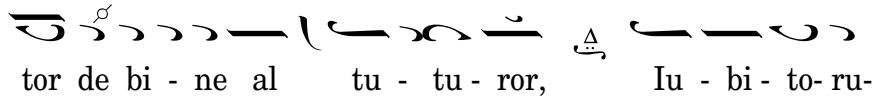
tor de bi - ne al tu - tu - ror, Iu - bi - to- ru-

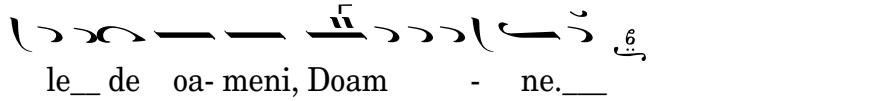
le de oa- meni, Doam - ne.

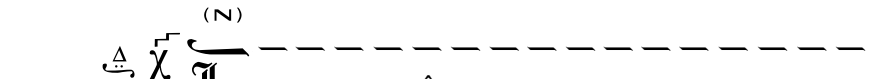
Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de

veci a fă - cut mân- tu - i- re în mij - lo - cul pă-

mân - tu - lui.

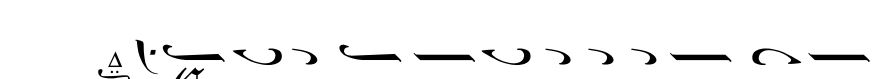
Cu pal-me Te-au lo - vit pes-te o- braz, Mân- tu-

i - to- ru- le, și fi - ind pi - ro - nit pe cru- ce pen-

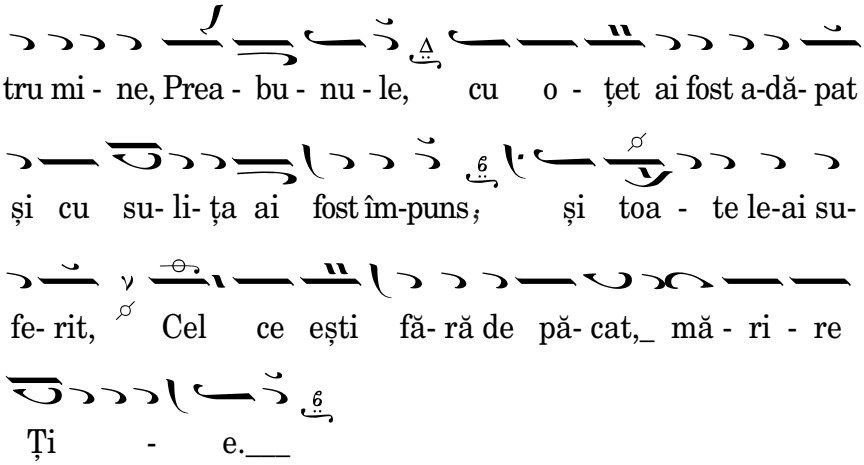

Slavă…, a Sfântului Iosif

glasul VI

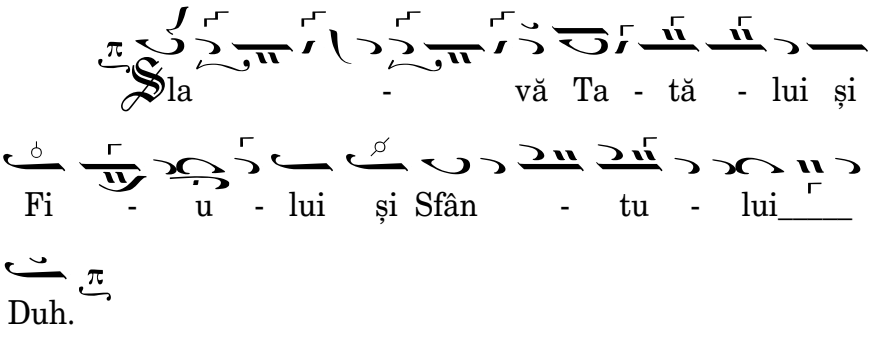

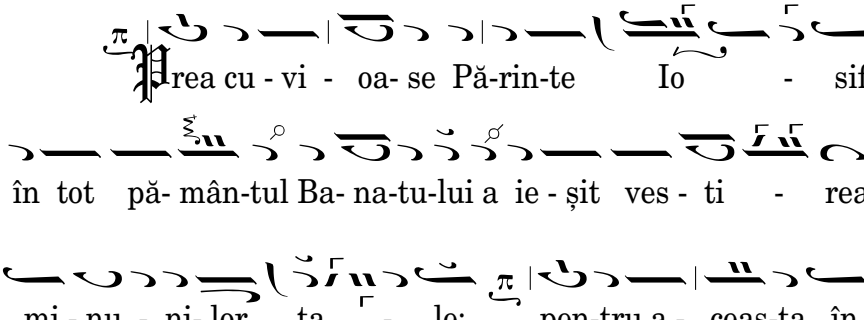

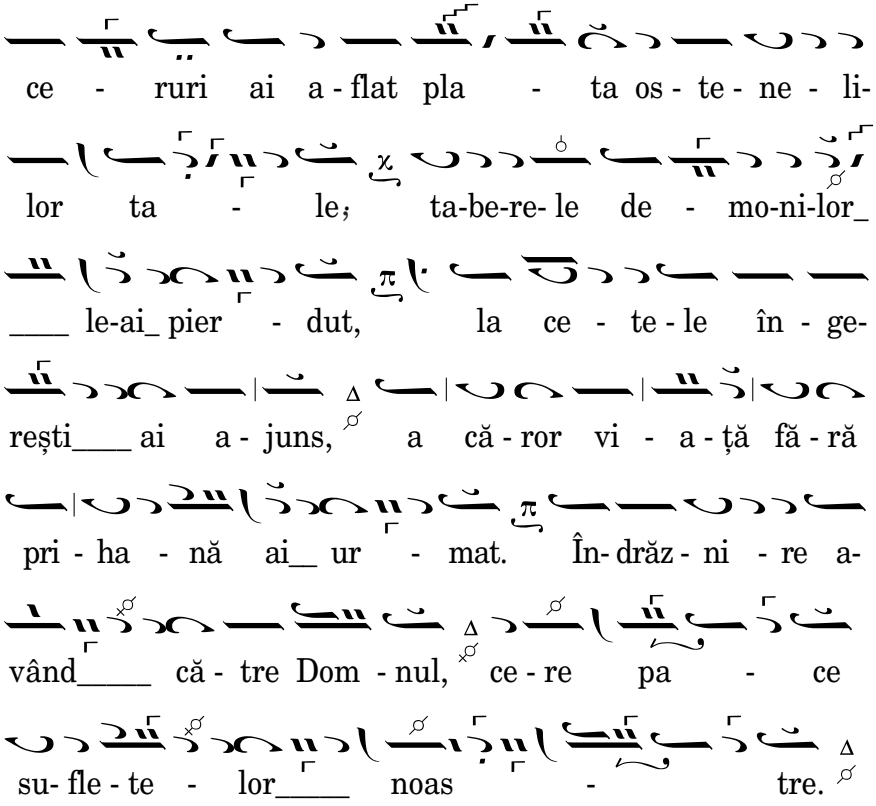

Şi acum…, a Prazniculuí, asemenea

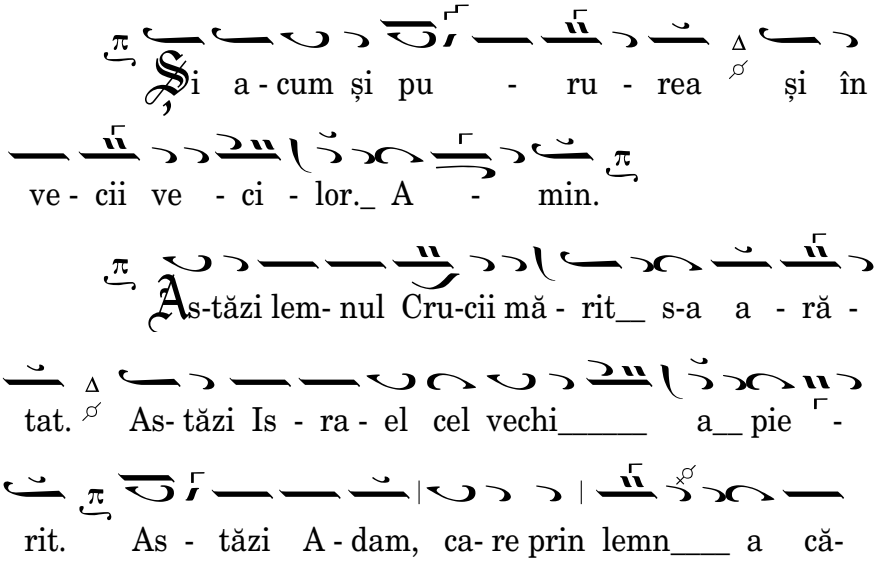

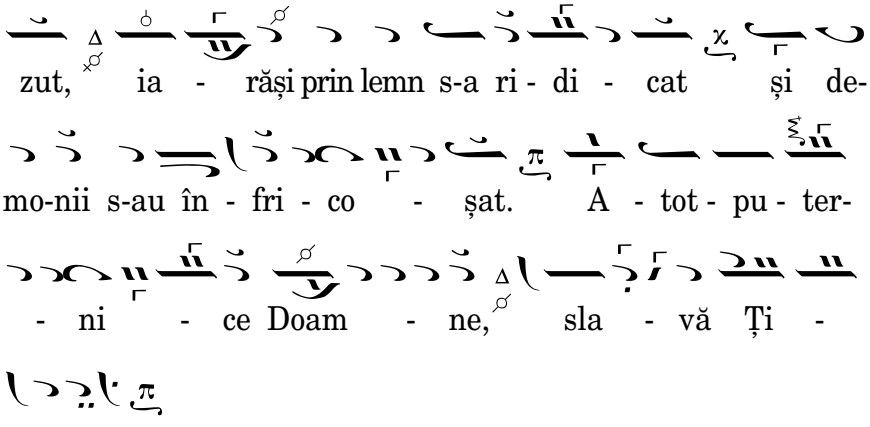

La binecuvântarea pâinilor: Troparul Sfântului, de două ori (vezi la Vecernia Mică), apoi Troparul *Născătoarei de Dumnezeu…* o dată.

Dacă nu este priveghere, se cântă Troparul Sfântului o dată, *Slavă…, Şi acum…* a Praznicului *Mântuieşte, Doamne…*

Utrenia

La *Dumnezeu este Domnul…,* Troparul Praznicului de două ori, *Slavă…,* Troparul Sfântului, *Şi acum…* iar al Praznicului.

După Catisma I,

Sedelna Sfântului Iosif

glasul IV

Podobie: *Arătatu-te-ai astăzi lumii…*

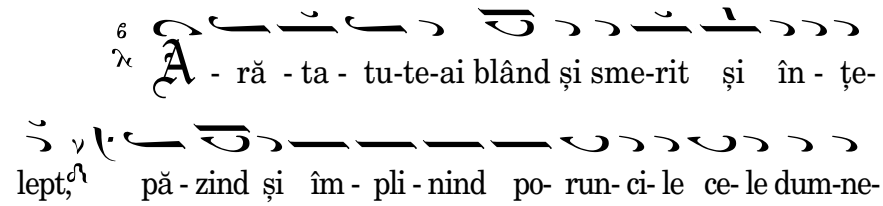

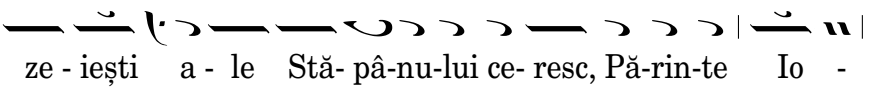

Slavă…, Şi acum…, a Praznicului, acelaşi glas

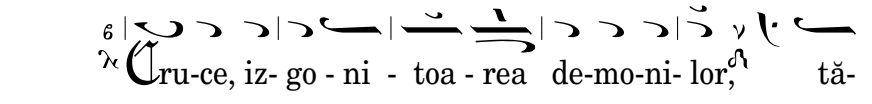

După Catisma II,

Sedelna Sfântului Iosif

glasul IV

Podobie: *Degrab ne întâmpină pe noi…*

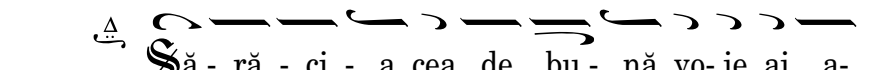

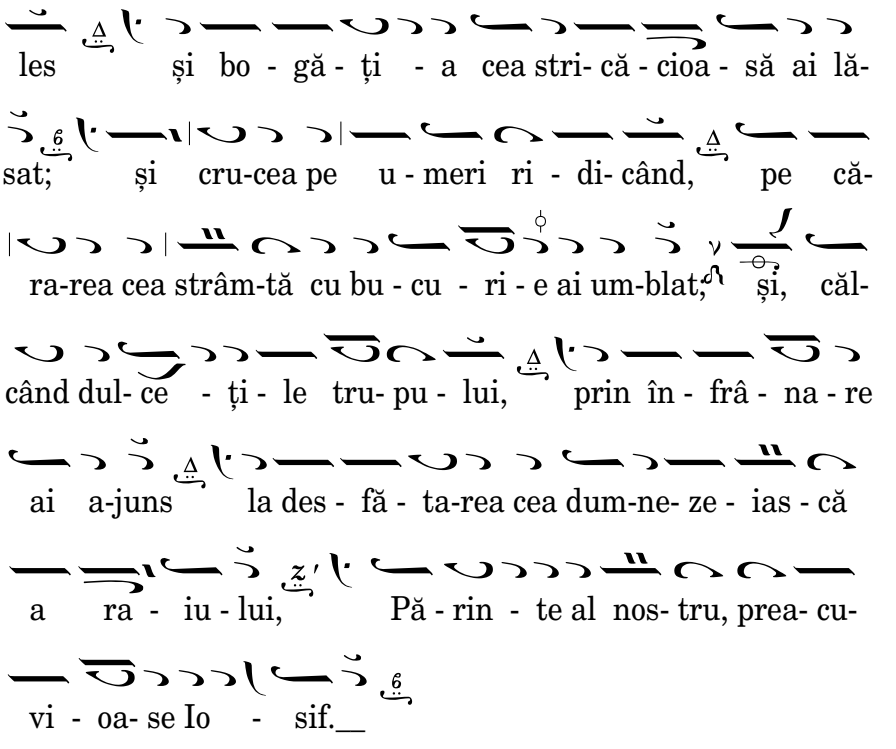

Slavă…, Şi acum…, a Praznicului, acelaşi glas

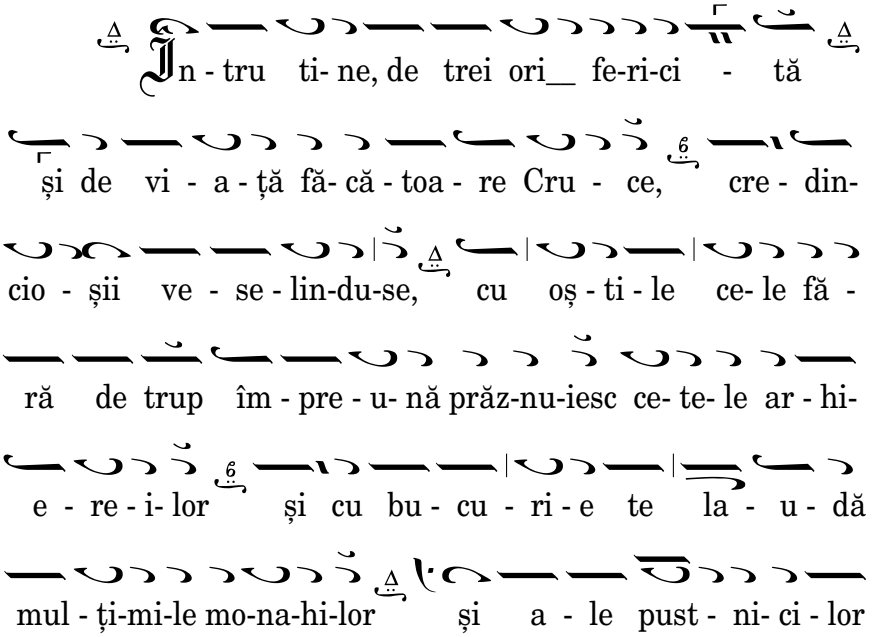

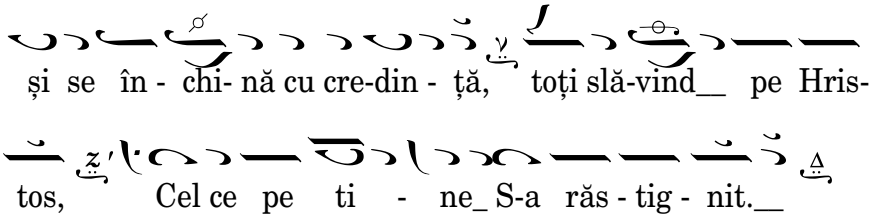

Polieleul gl. V, vezi Arhid. Sebastian-Barbu Bucur,
Cântări la Vecernie, Utrenie şi Sfânta Liturghie, p. 95

Mărimurile Înălțării Sfintei Cruci

de Dimitrie Suceveanu

glasul I Πα Nη

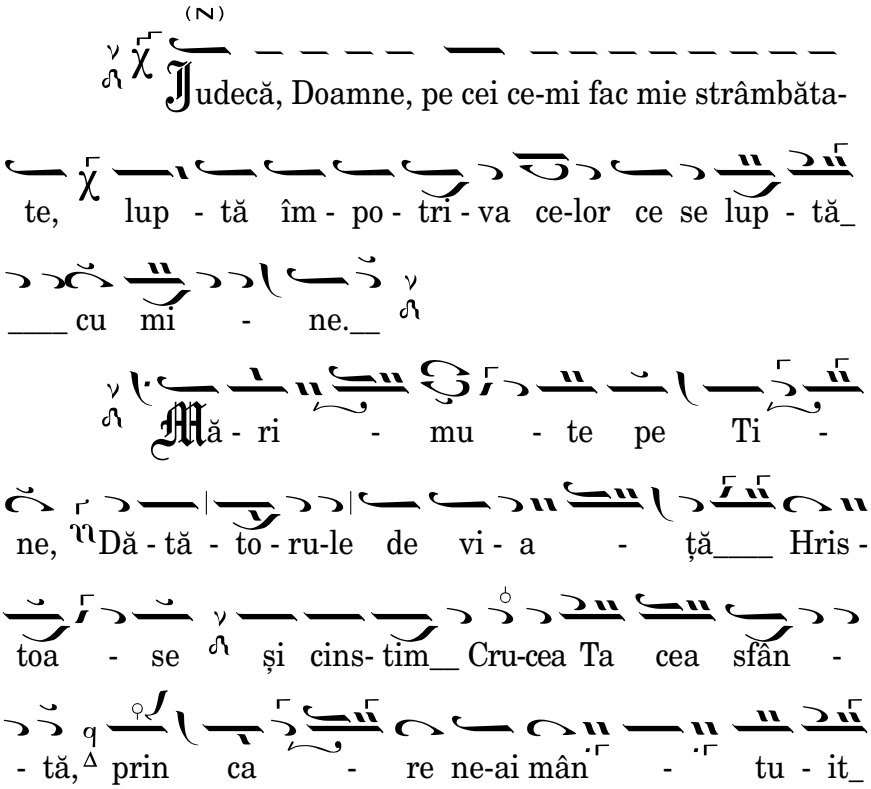

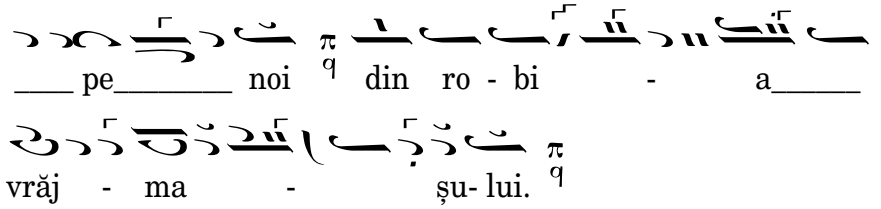

Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne.

Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

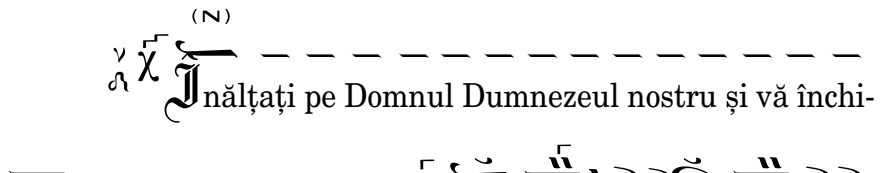

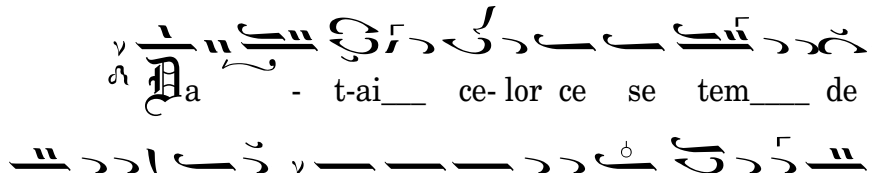

Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veci a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Mântuiește, Doamne, poporul tău și binecuvintează moștenirea Ta și pune-o pe ea și o sfințește în veac și în veacul veacului.

Slavă…, Şi acum…

de Dimitrie Suceveanu

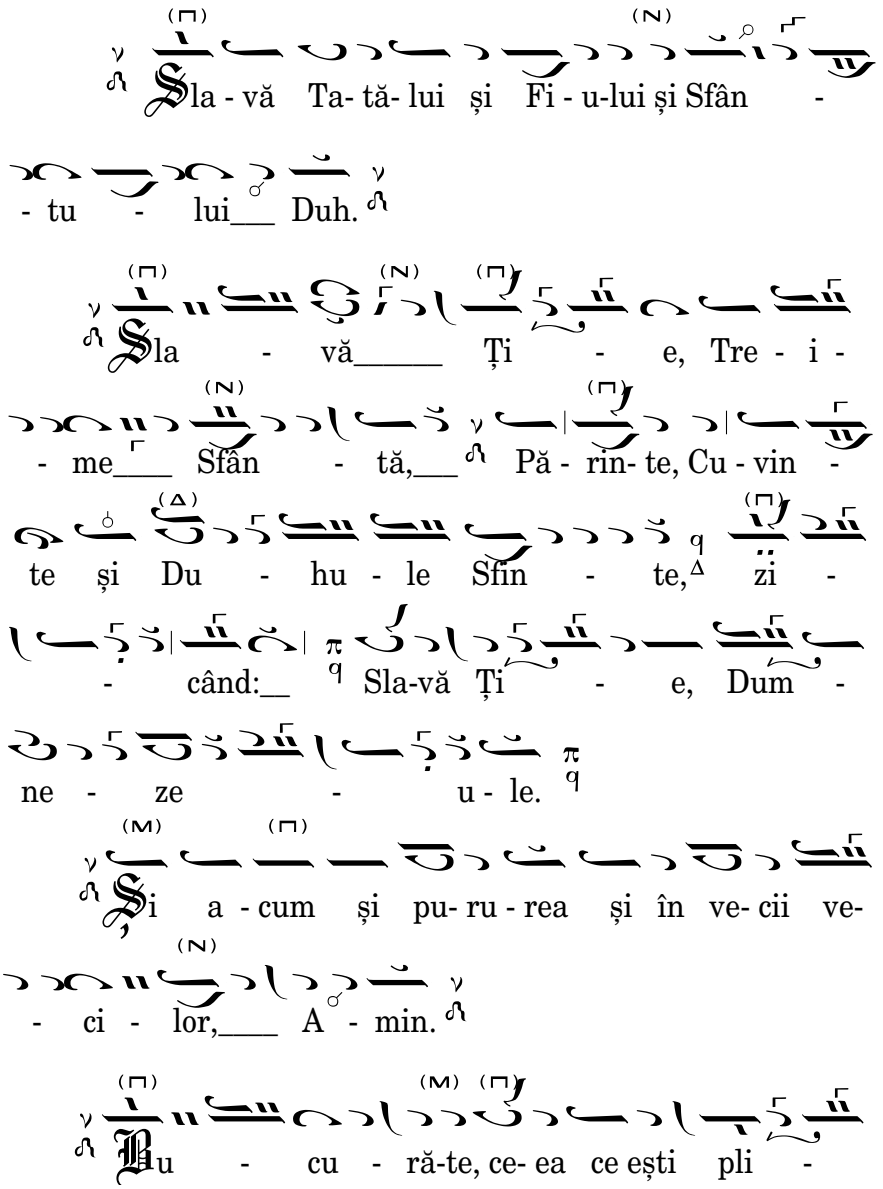

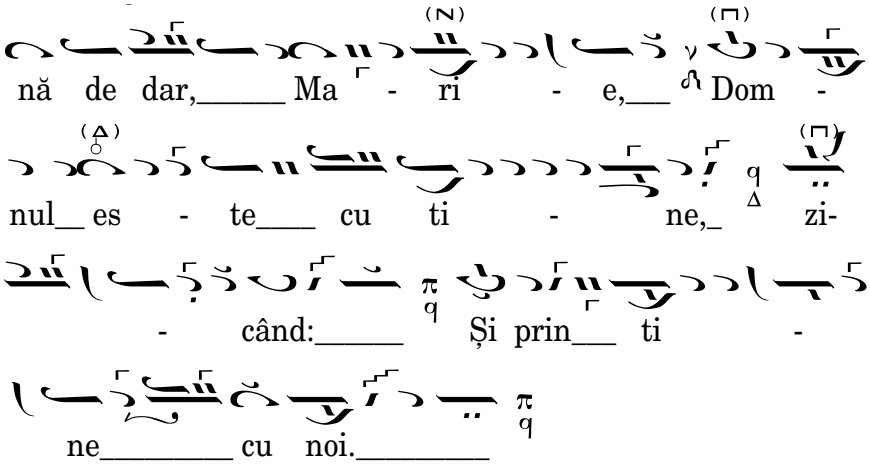
nă de dar,_____ Ma - ri - e,___ Dom -
nul_ es - te___ cu ti - ne,_ zi-
- când:_____ Și prin___ ti -
ne_____ cu noi._____

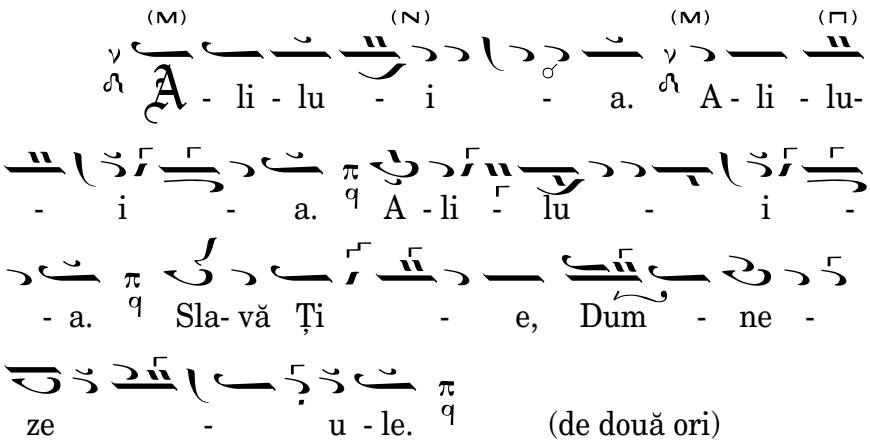
A - li - lu - i - a. A - li - lu-
- i - a. A - li - lu - i -
- a. Sla- vă Ți - e, Dum - ne -
ze - u - le. (de două ori)

A treia oară

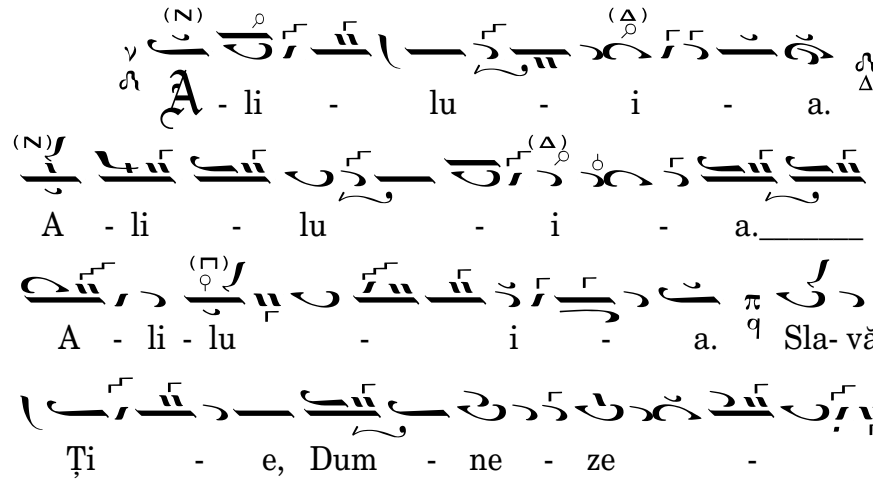
A - li - lu - i - a.
A - li - lu - i - a._____
A - li - lu - i - a. Sla- vă
Ți - e, Dum - ne - ze -

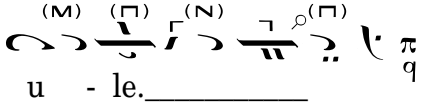

Sedelna,

glasul I

Podobie: *Mormântul Tău, Mântuitorule…*

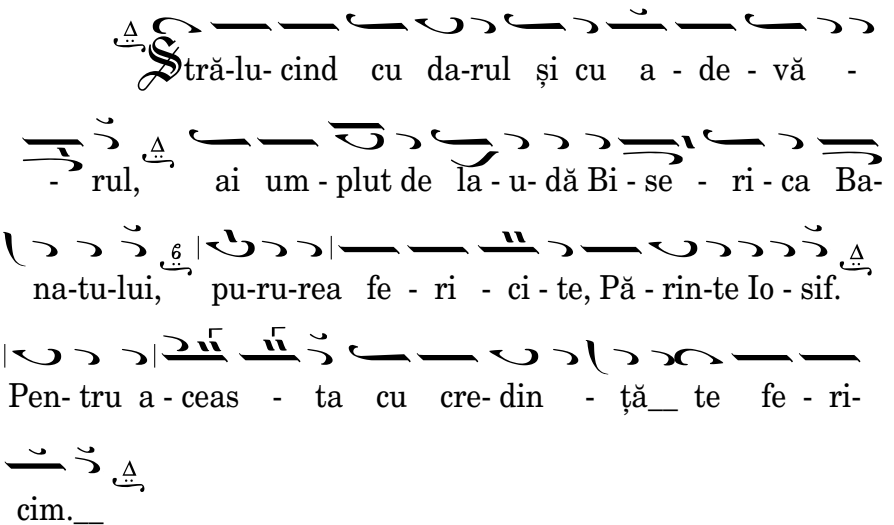

Slavă…, Şi acum…, a Praznicului, acelaşi glas

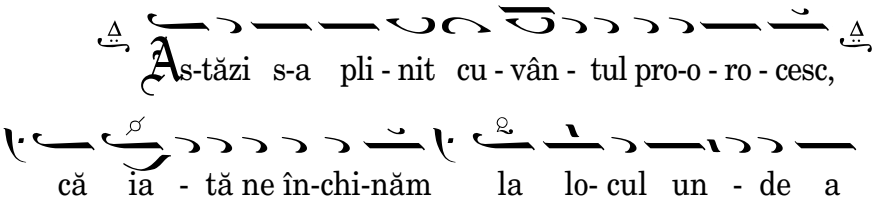

*) Prelucrat după cel practicat de profesorii mei de la Mănăstirea Căldărușani (1941-1945): Arhim. mitrofor Atanasie Dincă († 1973) şi Protos. Silvan Nistor († 1965), ucenici ai Arhiereului Gherontie Nicolau († 1948).

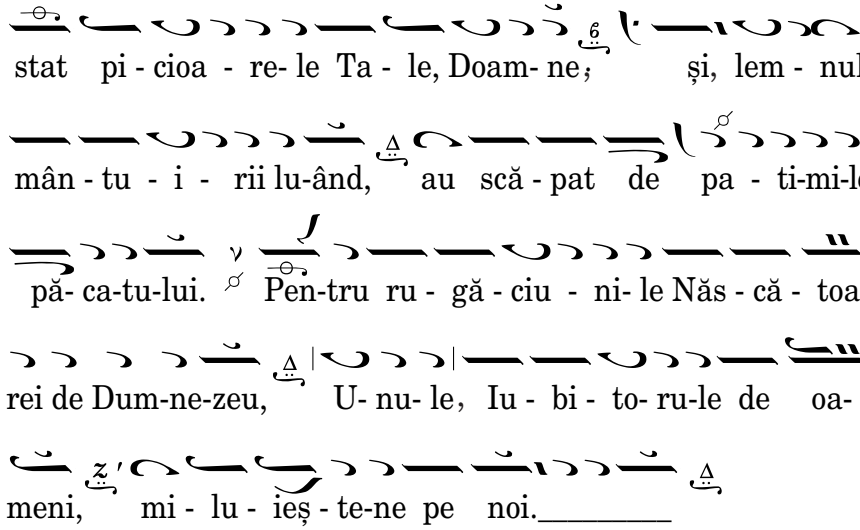

Apoi, Antifonul întâi al glasului al patrulea.

Prochimenul,

glasul IV

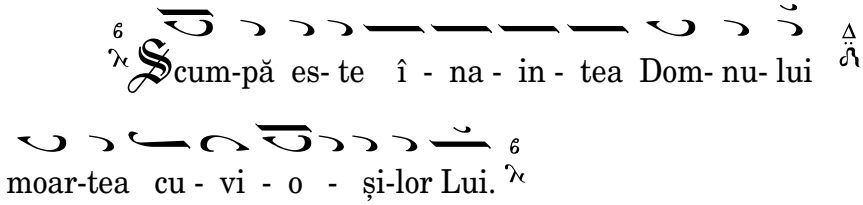

Cum vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă.

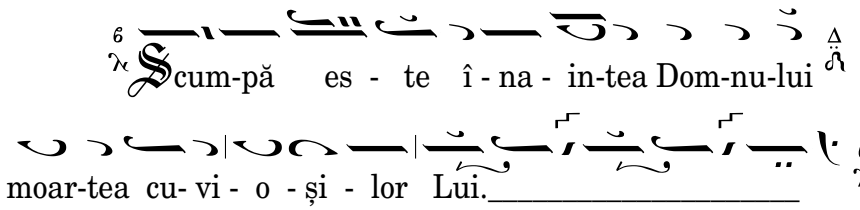

Toată suflarea…,

glasul IV

(de două ori)

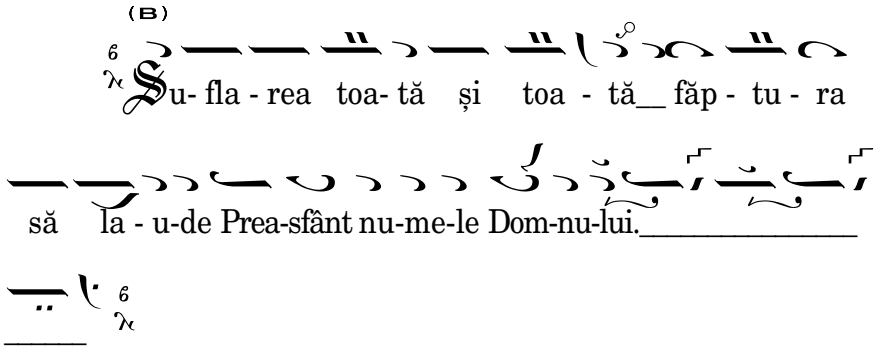

Psalmul 50

Slavă… , Şi acum…,

glasul II

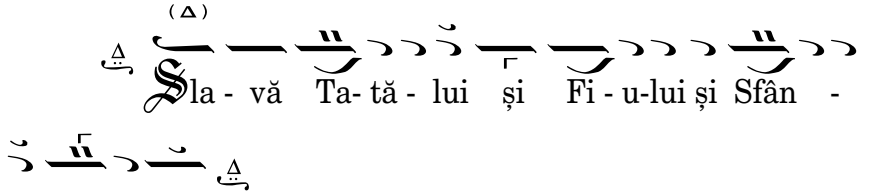

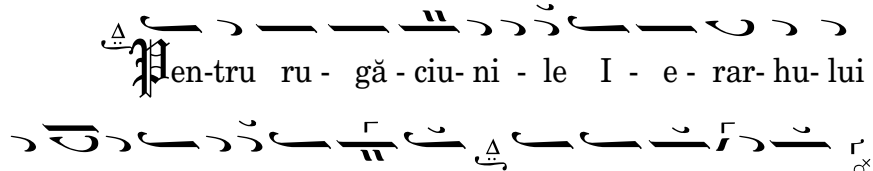

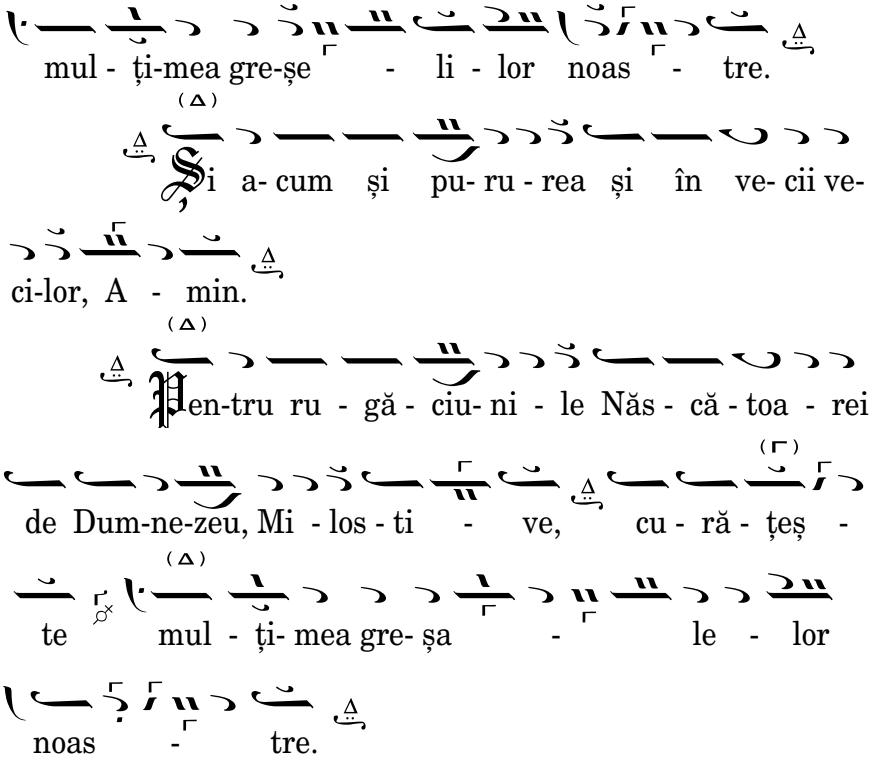

Stihira,

glasul VI λ π Πα χ

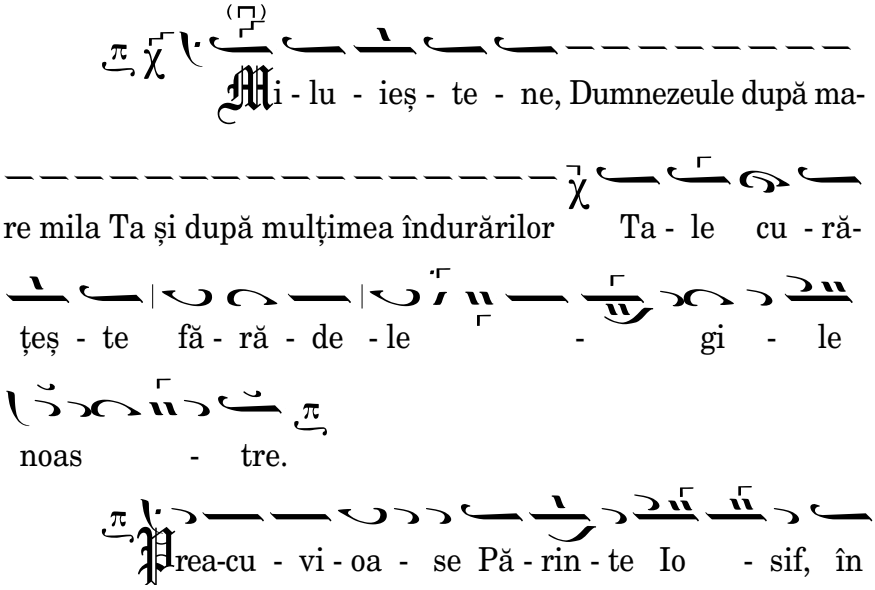

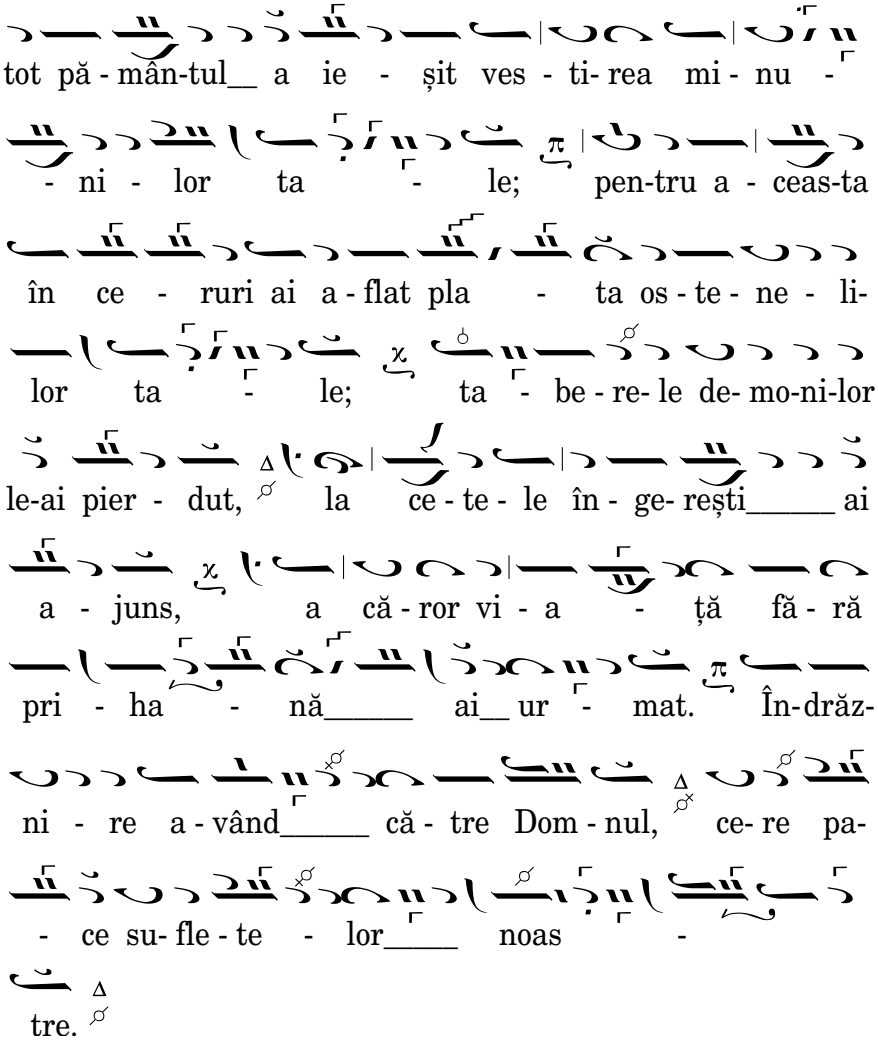

După Cântarea a treia
Condacul şi Icosul Pranzicului

Sedelna Sfântului Iosif

glasul IV

Podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif…*

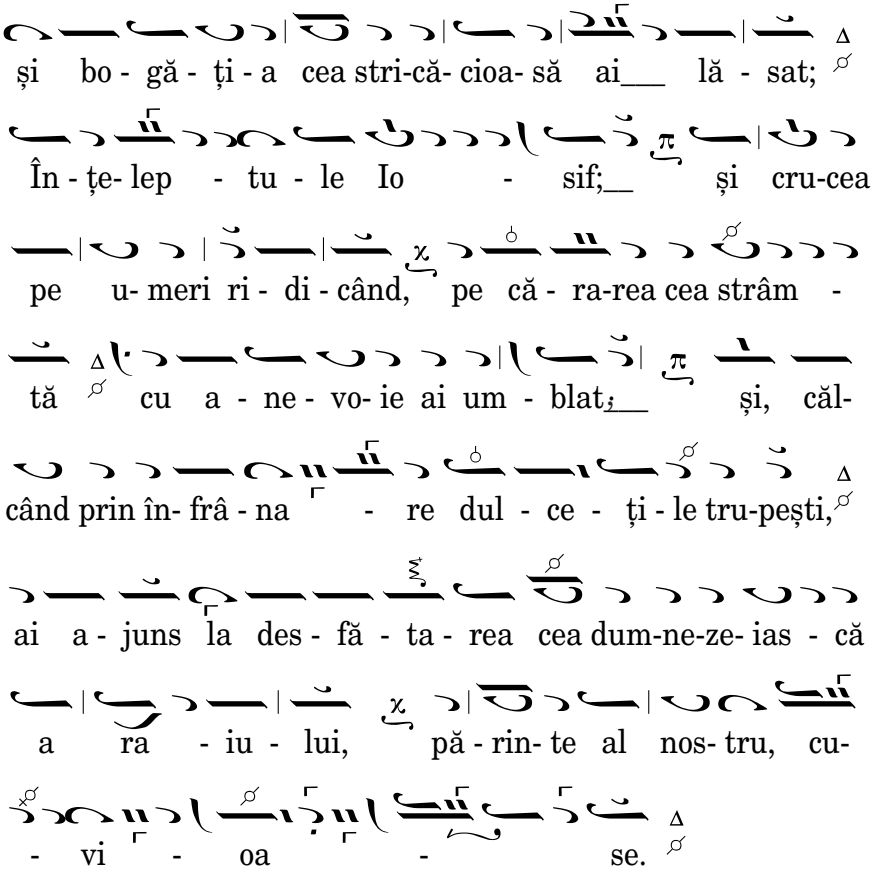

Slavă… , Şi acum…, a prazniculului, acelaşi glas

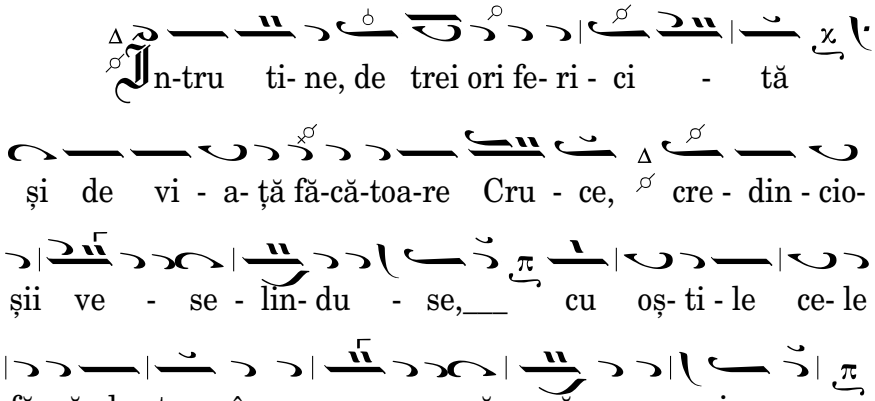

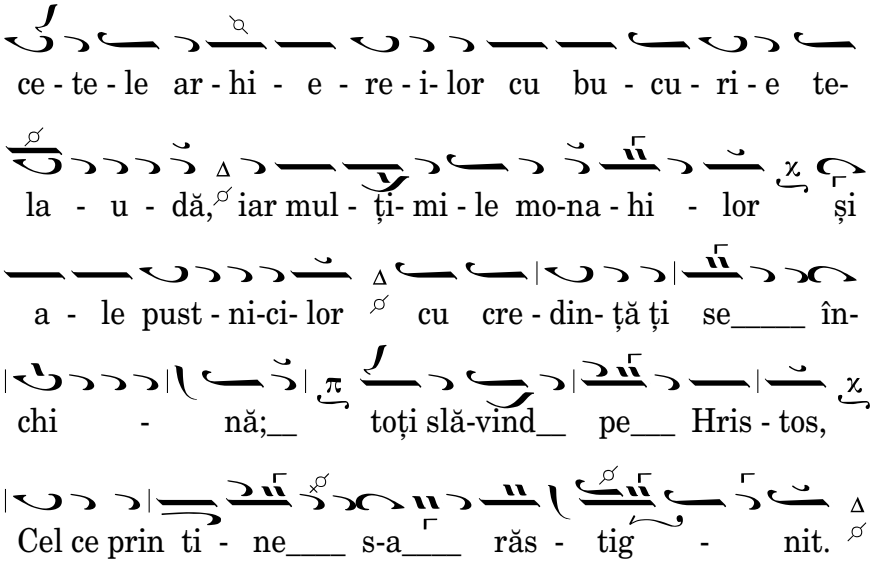

Condacul Sfântului Iosif,

glasul VIII

Podobie: *Apărătoare Doamnă…*

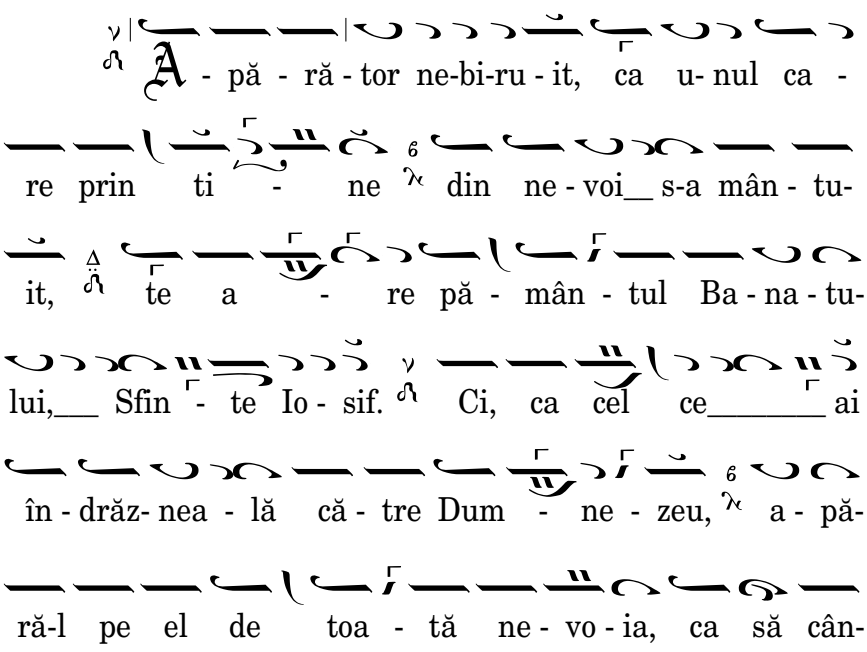

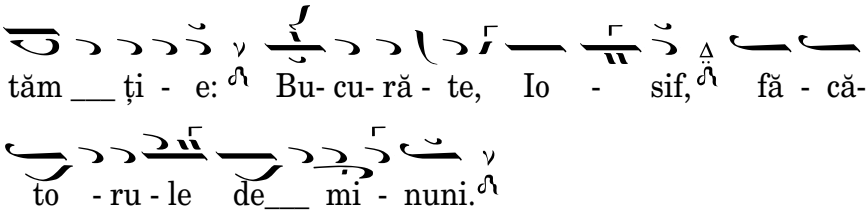

Luminânda,

glasul IV

Podobie: *Cu ucenicii să ne suim…*

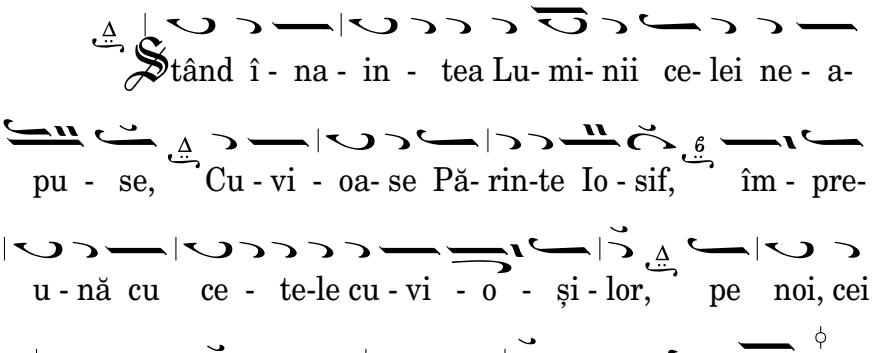

(de două ori)

Slavă…, Şi acum…, a prazn icului, acelaşi glas

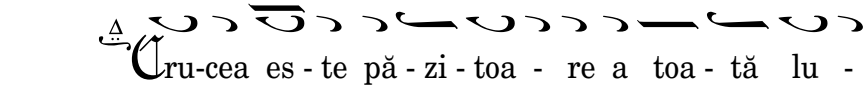

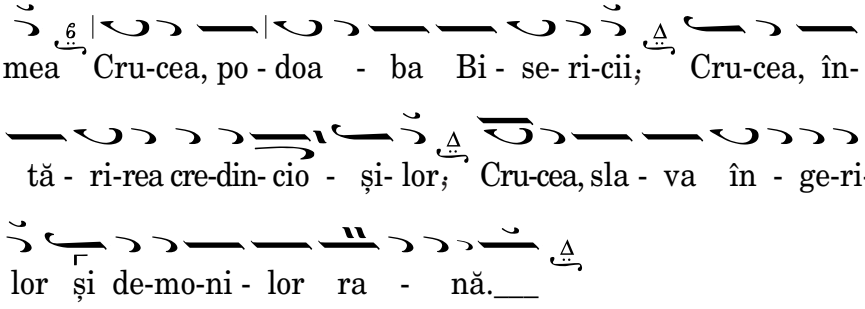

La Laude,

Stihirile Sfântului Iosif pe 4,

glasul I

Podobie: *Ceea ce eşti bucuria…*

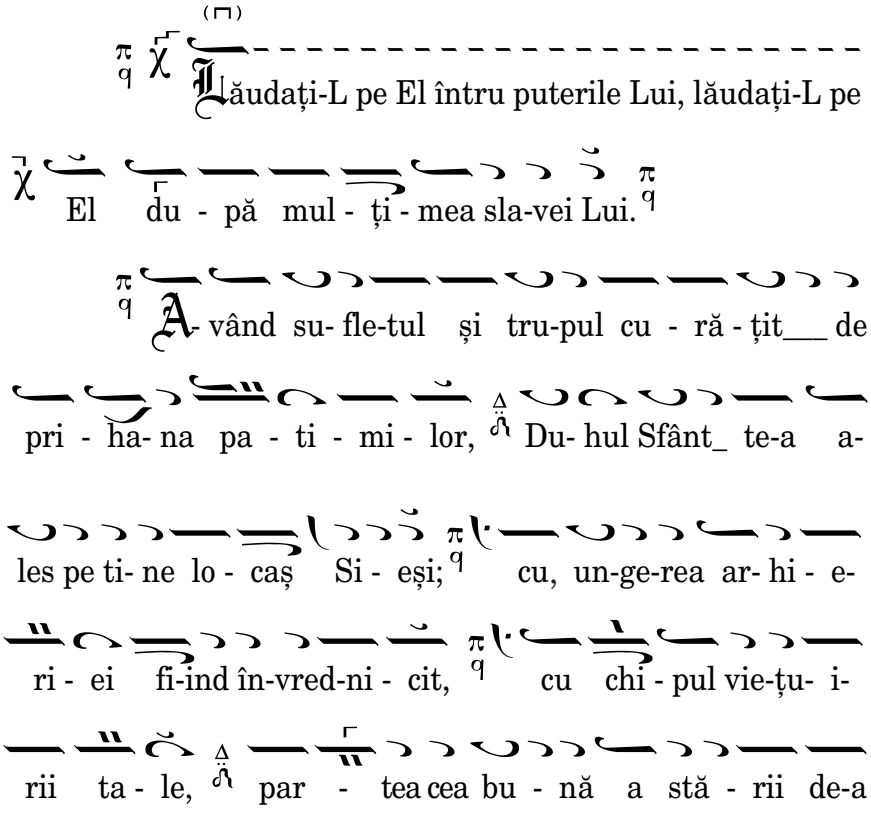

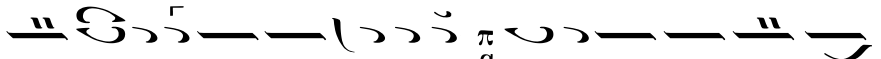
dreap-ta____ți-ai a - go-ni-sit. As-tăzi ce - tă - țean ce-

ru-lui a- flân-du - te și păr- taș____ sla-vei Dom-nu-lui,

roa - gă - te pen - tru cei__ ce te la - u- dă pe ti-

ne, prea-sfin - te Io - sif. (de două ori)

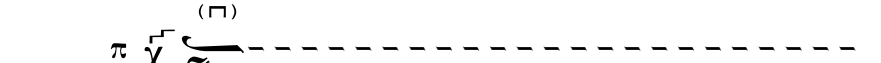
Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe

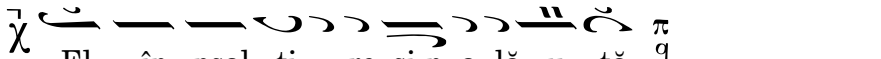
El în psal - ti - re și-n a- lă - u - tă.

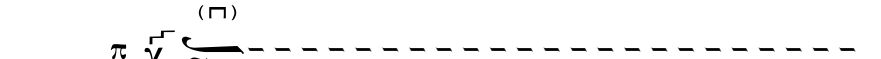
Lăudați-L pe El în timpane și în hore, lăudați-L

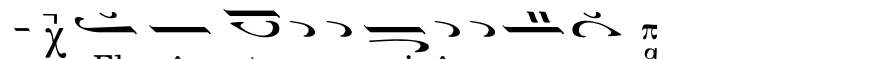
pe El în stru - ne și în or - ga - ne.

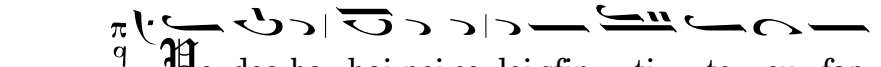
Po- doa-ba hai-nei ce- lei sfin - ți - te cu fap-

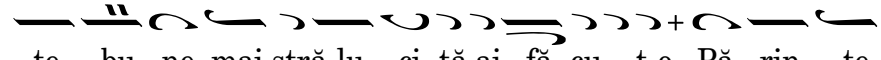
te bu - ne mai stră-lu - ci- tă ai fă- cu - t-o, Pă - rin - te

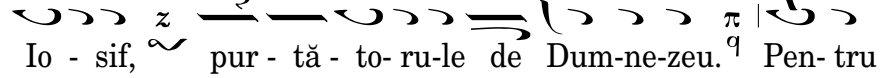
Io - sif, pur - tă - to- ru-le de Dum-ne-zeu. Pen- tru

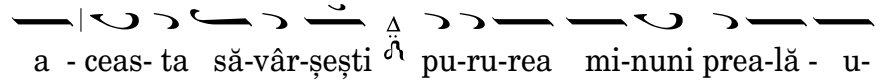
a - ceas- ta să-vârș-ești pu-ru-rea mi-nuni prea-lă - u-

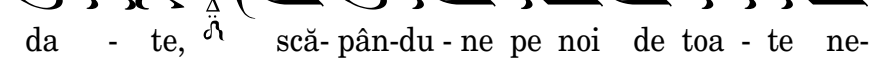
da - te, scă- pân-du - ne pe noi de toa - te ne-

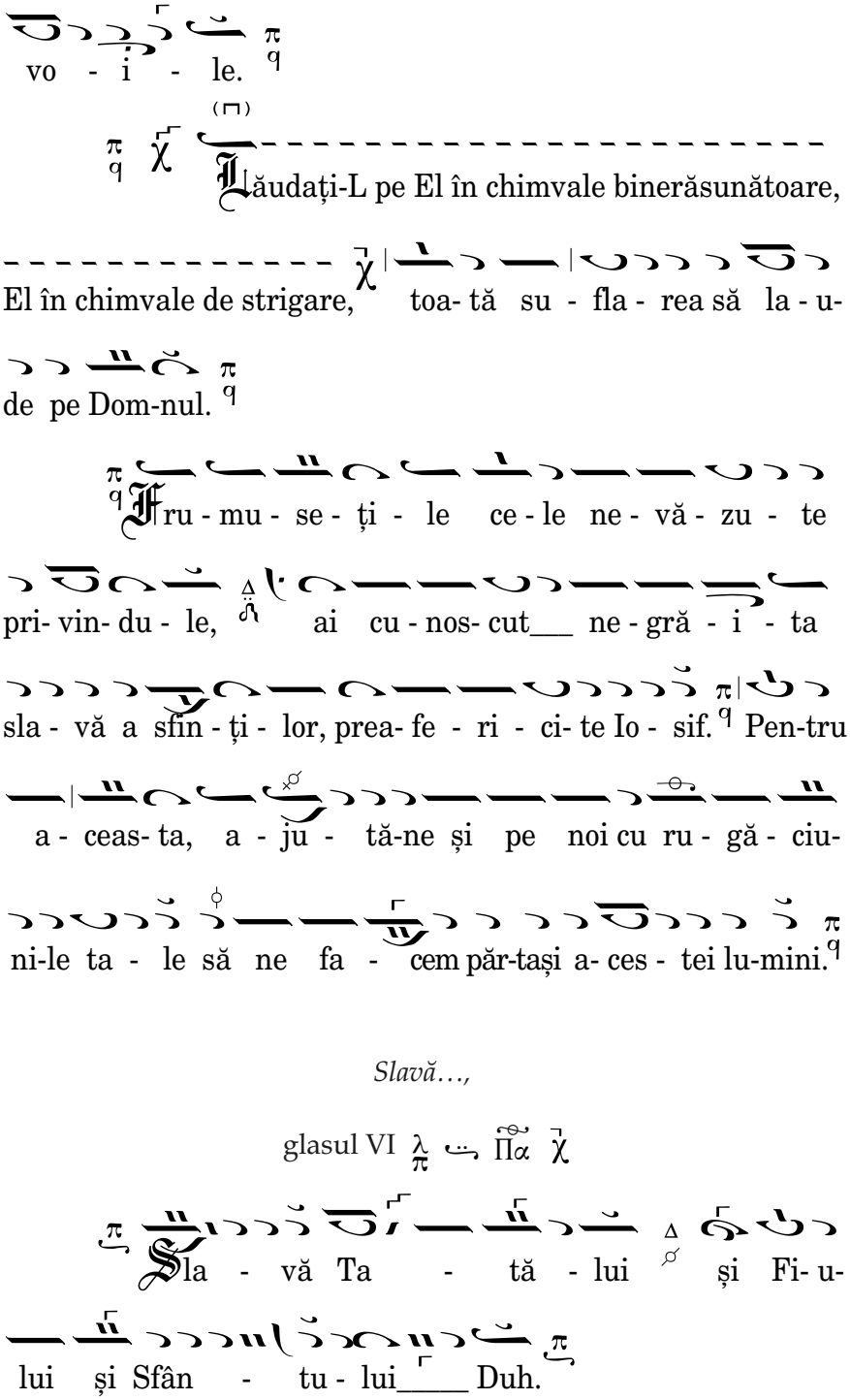

Slavă…,

glasul VI

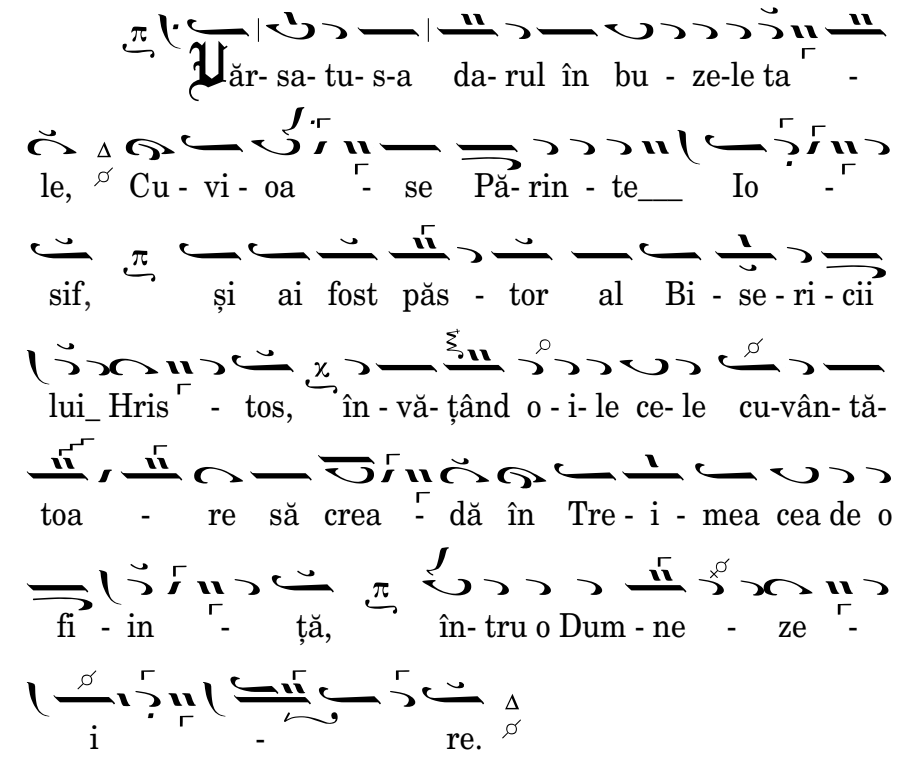

Şi acum…, a Praznicului

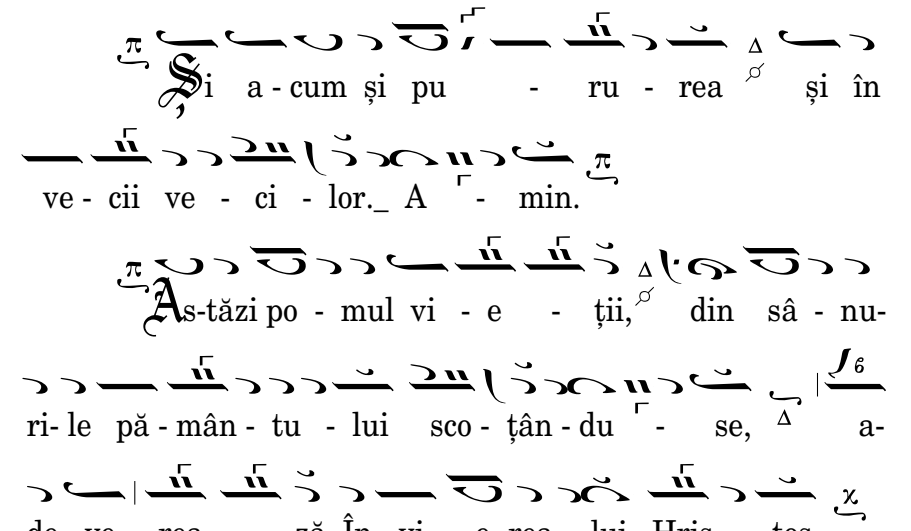

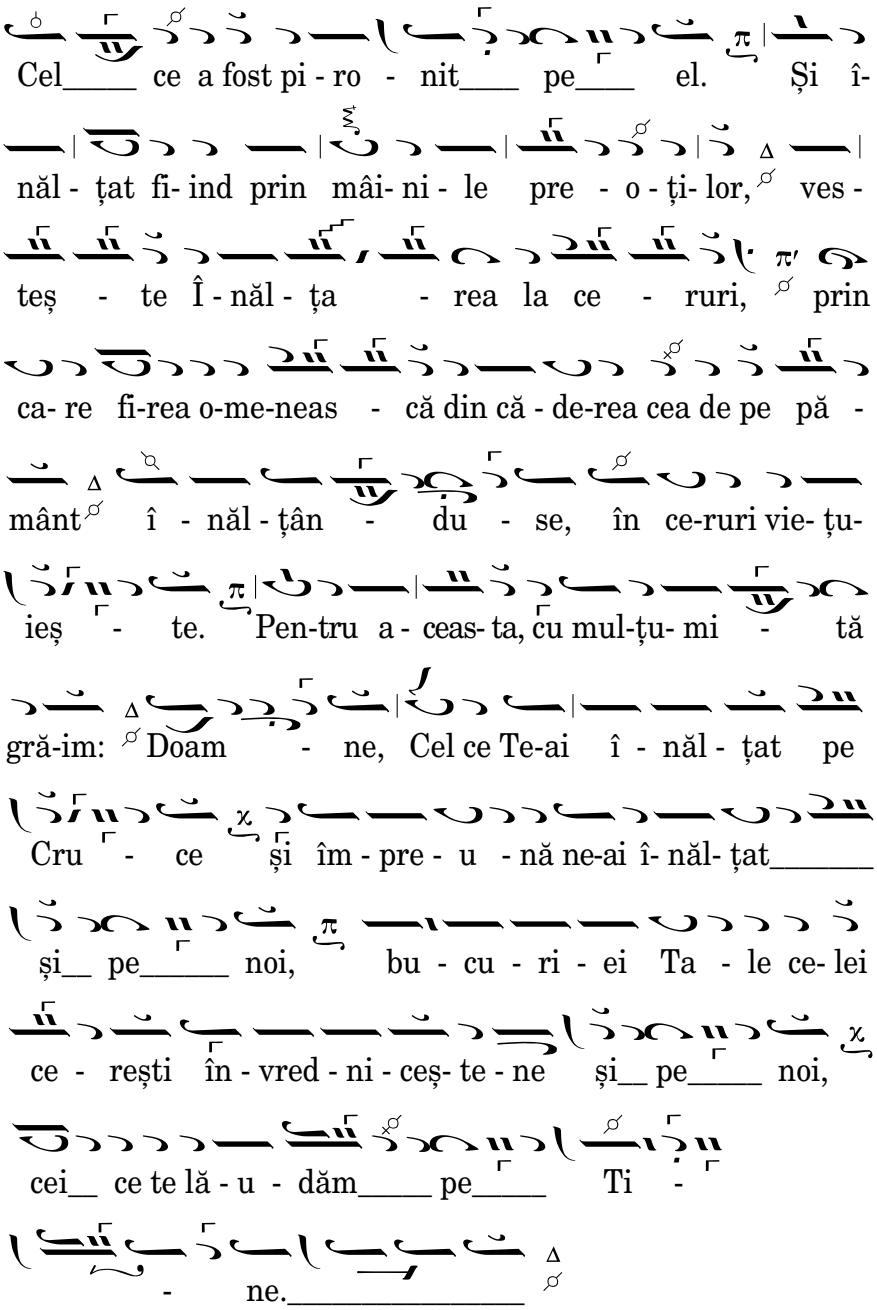

Doxologie gl. VI, vezi Arhid. Sebastian-Barbu Bucur,
Cântări la Vecernie, Utrenie şi Sfânta Liturghie, p. 136

Condac la Acatistul

Sfântului Iosif de la Partoş

glasul VIII

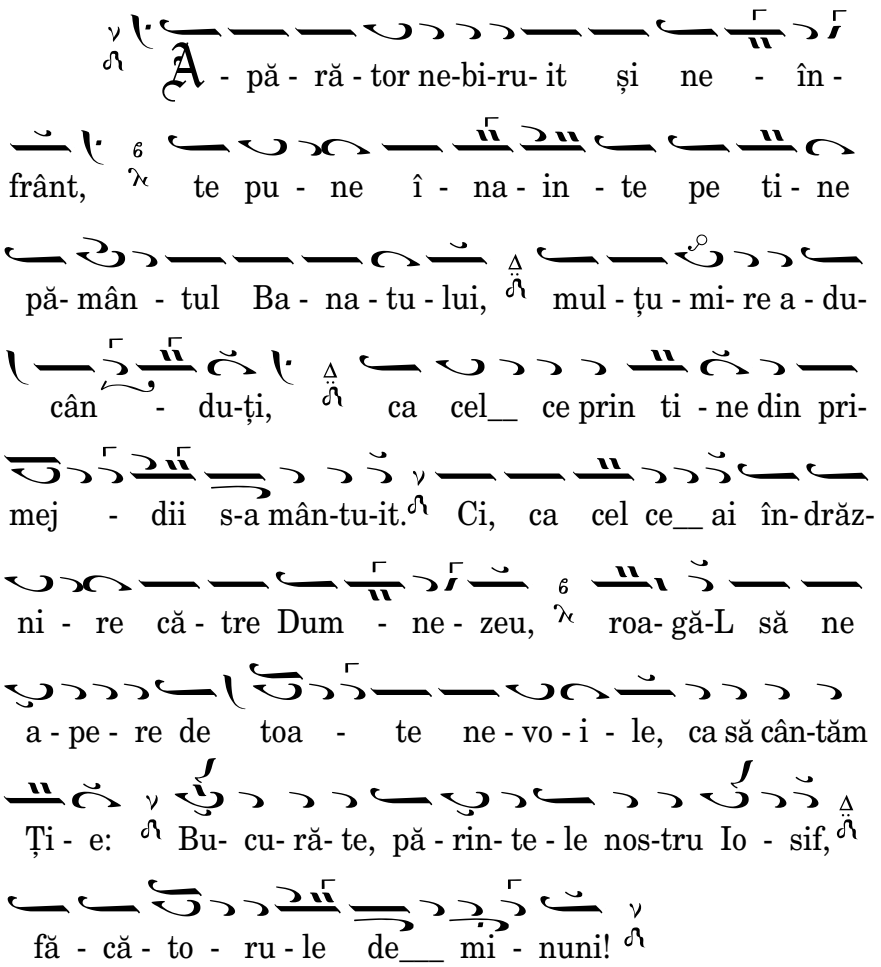

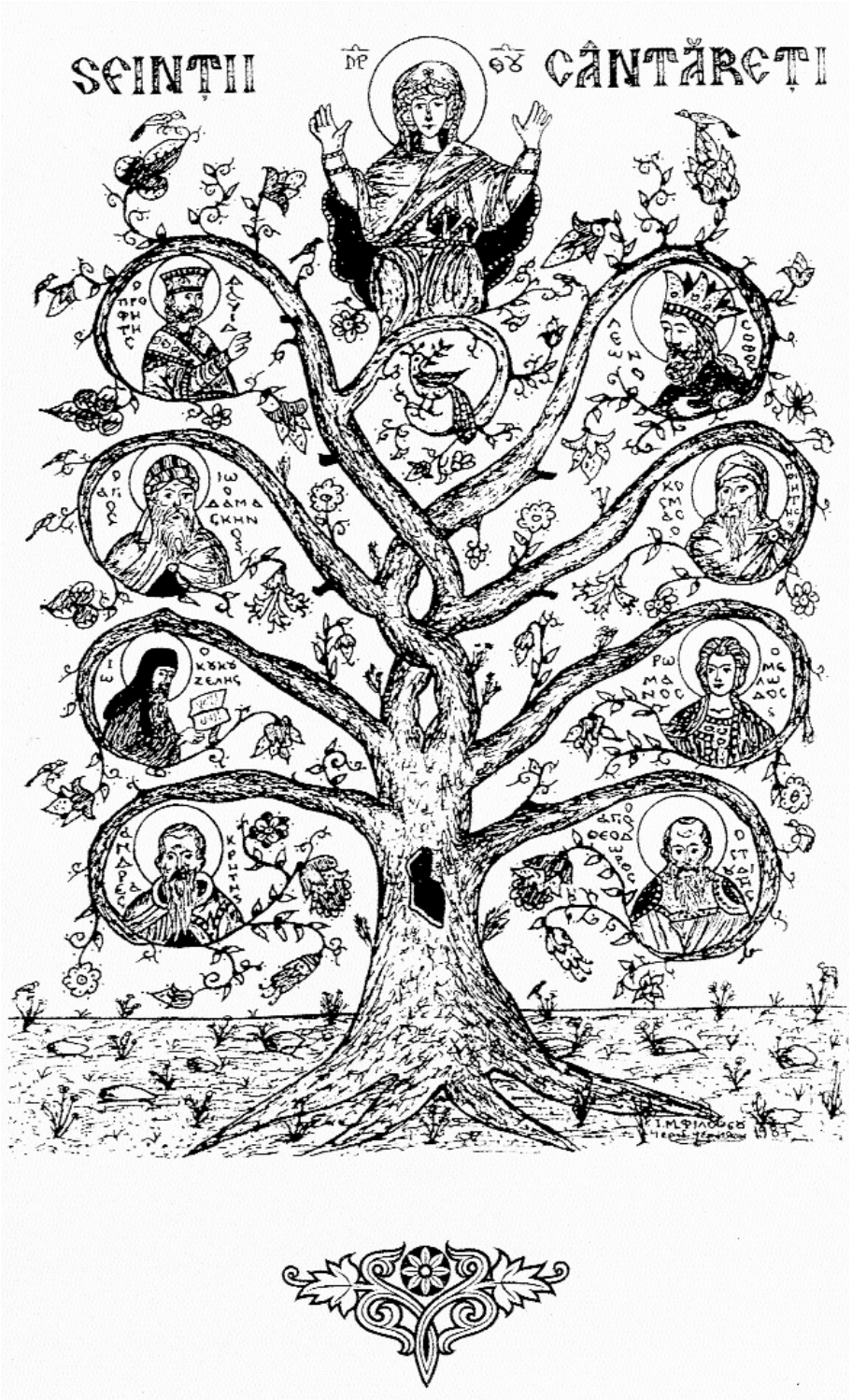
SFINȚII DE CÂNTĂREȚI